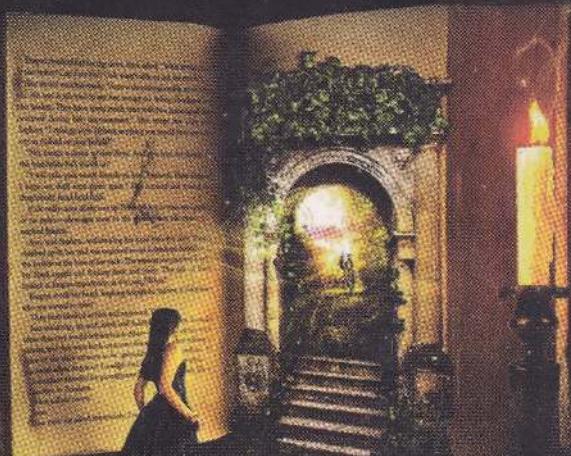

நூன் ஓர் எழுத்தாளன்

கவிதை நூல்

- புயல் -

வெளியீடு : -
தாம்மொழி வளர்ச்சி மன்றம்

Donated by

University of Minnesota
Dept. 347, 4th floor
Sci. Bldg., Minneapolis 10

நான் ஓர் எழுத்தாளன்

கவிதை நூல்

ஆக்கம் :

புயல்

வெளியீடு :

தாய்மொழி வளர்ச்சி மன்றம்

நூல் வீபரம்

தலைப்பு	-	நான் ஓர் எழுத்தாளன்
வகை	-	கவிதை
ஆசிரியர்	-	புயல் (பெ.ஹீகந்தநேசன்)
பதிப்புரிமை	-	புயல், யுதிலூ
செவ்வை பார்த்தவர்	-	க. வீஜிதா ஆசிரியர்
பக்கங்கள்	-	72
முதற்பதிப்பு	-	2016 ஜூப்பசி, 30
பதிப்பு	-	மொத்த பதிப்பகம்
உள்ளே படங்கள்	-	ஜெ. வோல்வின் ஆசிரியர்
வெளியீடு	-	தாய்மொழி வளர்ச்சி மன்றம்
பிரதிகள்	-	1000
விலை	-	ரூபா 300
ISBN	-	978-955-7736-02-0

ஆசிரியரின் படைப்புகள்

1. செழிப்பைத் தேடும் பறவைகள் (சிறுகதைத் தொகுப்பு - 2005)
2. காகங்களும் மைனாக்களும் (சிறுகதைத் தொகுப்பு - 2006)
3. ஸ்ரீ - தர்சனம் (சுஞ்சிகை - 1 / 2013)
4. ஸ்ரீ - தர்சனம் (சுஞ்சிகை - 2 / 2013)
5. சிறுகதை இலக்கியம் (சுஞ்சிகை - 3 / 2013)
6. ஆகாயத்தாமரைகள் (2012)
7. நான் ஓர் எழுத்தாளன் (சிறுகதைத் தொகுப்பு 2014)
8. நான் ஓர் எழுத்தாளன் (கவிதைத் தொகுப்பு - 2016)

உள்ளே

1. பட்டமரங்கள்
2. ஆண்டான் அழைமை
3. பசுமையான நினைவுகள்
4. வாழைத்தோட்டப்
5. ஆசிரியர் பெருமைபாடுவோம்
6. பட்டமரங்களும் துளிர்க்கும்
7. பெண்ணே...!
8. தமிழ்
9. இலக்குள்ள இலங்கை
10. நரக தேவதை
11. சொர்க்கம்
12. திருடன்
13. எங்கள் இலங்கை
14. உணராத மாணவர்
15. நீயும் நானும்
16. தேசத்தின் தேசு
17. உனக்காக...!
18. நாடு நலம்பெற நாமெல்லாம் இணைந்திடுவோம்.
19. முகவரி
20. சூரியன்
21. போதை
22. கல்வி
23. ஊருக்குப்போவோம்
24. காடே நம் இருப்பிடம்
25. விவசாயி
26. நீயும் வாறிய...!
27. மௌன பொழுதுகள்
28. வயல் வள்ளியே!
29. நட்பு என்னும் நந்தவனாம்
30. தேசத்தின் தூண்கள்
31. பிணவாசம்
32. புதுயுக்த்தின் பறவை
33. தோட்டக்காரா?

34. கூவாத கூட்டுக்குயில்
 35. காதலி
 36. நான் ஓர் எழுத்தாளன்.
 37. நடுகல்
 38. அழகு கொஞ்சம் வயல்
 39. பட்டாளி
 40. மணைவி
 41. வெழக்கம் புரட்சி
 42. கிராமம்
 43. நோய்
 44. உன்னத உள்ளங்கள்
 45. தாய் - மனைவி
 46. உதவிக்கரம் நீட்டப்பாட்டாயா?
 47. மரணத்தின் பின்னும் நிம்மதியில்லையா?
 48. தொழிலாளர் வாழ்வு
 49. வறுமை
 50. வர்க்கம்
 51. தபாற்காரன்
 52. விபச்சாரி
 53. தோல்வி
 54. ஜாதி
 55. மனைவி
 56. நண்பன்
 57. நேரம்
 58. வானவில்
 59. திருமணம்
 60. காலம்
 61. பள்ளிக்கூடம்
 62. இடுகாடு
 63. உயிர்
 64. பணம்
 65. இணையம்
 66. கைத்தொலைபேசி
 67. இலாங்கைத் தமிழர்
 68. இடவிழுந்தவள்

பட்ட மரங்கள்

பட்டம் பெற்று பல்கலை சென்ற போது
 பாரினில் பாரிய வரவேற்பு எமக்கு.
 பல்கலையில் படிக்கும் போது நாம் கதாநாயகர்கள்.
 பழபு முடியும் போது வீட்டில் வரவேற்பு.
 வேலையற்று வெட்டியாய் திரியும் போது
 வேதாளங்களாக தெரிந்தோம் உலகிற்கு.
 பட்டசான்றுடன் வேலைக்குத் திரிந்த போது.
 பழத்தவர்கள் கூறினார்கள் அநுபவம் போதாதென்று.

வீட்டில் தண்டச் சோறுக்குப் போட்டி.
 வீதியில் வீணான பொழுது போக்கு.
 சிறு தொழில் பழகியவர்கள் மாடியில்.
 சிறுக் சிறுக் பணம் தேழிப் பட்டம் பெற்றவர்கள் குடிலில்.
 செல்வாக்குள்ள பட்டதாரிகள் பணம்,
 செலவழிக்கும் வழி தெரியாமல் தடுமாற்றம்.
 ஏழைப் பெற்றோரின் , பட்டதாரிகள்
 ஏழ்மையின் வீதியில் திணங்டாட்டம்.

பாவாடை அணிந்த பட்டதாரிப் பெண்களுக்கு
 மாலை அணிய முடியாது மனையில் சிறை.
 திருமணப்பருவம் தாண்டிய பட்டதாரி ஆடவர்கள்
 திணங்தோறும் வீதியில் மறியல் போராட்டம்.
 பட்டம் பெற்ற பட்டதாரிகள்ல் நாங்கள் - இப்போது
 பாரில் பாவும் செய்த ஜீவன்கள்.
 சமூகத்திற்கு நாம் பட்டதாரிகள் இல்லை
 சரிந்து விழுந்த பட்டமரங்களாகவே தெரிந்தோம்.

ஆண்டான் அழைய

புமியில் மலர்ந்த புக்கள் உதிரும்.
உதிர்ந்த புக்கள் மலர்வதில்லை
மண்மீதும் பொன்மீதும் மனத்தைச் செலுத்தி
பாரினில் பட்றந்த புக்களைப்
படர விடாமல் பட வைத்து விடாதீர்கள்.

ஆண்டவன் அளித்த மண்ணில்
ஆண்டானென்றும் அழையென்றும்
ஆதங்கங்கள் வேண்டாம் மனிதனே!
ஆண்டானும் அழையும் மாள்வதுண்டு
ஆண்டான் புவுக்கும் அழைப்புவுக்கும்
இடுகாடு ஒன்றே - அவை
மீண்டும் மீண்டும்மரீவதில்லை.

பசுமையான நினைவுகள்

பரந்த புல்வளியில் அவள்
 பதிந்த பாதங்கள் - என்னை
 பரிதவிக்க வைத்தன.
 கூட்டாக் சோறு ஆக்கிய கூடங்கள் எமது ஊட்டினால்
 ஊட்டமிழுந்து - எம் இருவரின்
 உழுவலன்புக்காக காத்துக் கிடந்தன.
 அவளோடு ஓழி விளையாடிய
 கதவிந்தோட்டம் - எம்
 காதலைப்பார்த்து பொறாமை
 கொண்டதினால் தானோ!
 என் காதலி, கதவி மலடாகி விட்டாள்.
 எமது ஏச்சினுக்குப் பழகிப்போன,
 நான்னல் புங்கள், என்னை
 நக்கன் என்று என்னைன
 நான் தனியே சென்றதினால்.

அவள் பதிந்த பாத அடையாளத்தில்
 அவளின் உன்னது உன்னலுடன்
 எனது பாதங்களை மெதுவாக வைக்கின்றேன்.
 பறவைகள் எல்லாம் பராக்குப் பார்ப்பது
 புரிகின்றது.
 அநிகாலையில்
 அம்மா, மகனே! என்றாள்
 விழிந்துப் பார்க்கின்றேன்.
 தேநீர் கோப்பையுடன்
 என் முன்னே நின்றாள்.

வாழூத்தோட்டம்

வாழூத்தோட்டமே வாழூத்தோட்டமே
என் காதலியைக் கண்டாயா...!
வாலைப் பருவத்தில் நானும் அவளும்
உனக்குள் மறைந்திருந்தது ஞாபகமிருக்கா!

ஆகாரம் கேட்ட போது
எல்லா போன்றாக்கும் இருக்கு
என்று கூறி வாழூப்பழும்
ஒன்றைப் பிடிச்சித் தந்தாய்
இப்போது மட்டும் ஏன்
என்னை மறந்து எங்கே
சென்றாயோ.....
உனது கரங்கள் பட்டுப்
பழுகிப்போன வாழூமரங்கள்
உனது கரங்களில் புதிவுக்காக
காத்துக் கிடக்கின்றன.

நீ பிடிச்க வேண்டிய பழுத்தை
பறவைகள் உண்ணுகின்றன.
பறவைகளில் சோடிகளைப்
பார்க்கும் போது - எனது
நெஞ்சம் நெருப்பாக
கொதிக்கின்றதே...

உன்றன் வரவைக் காண
வாழூ மரங்கள் வாழிப்போய்
நின்றன. வாழிய வாழூத்தோட்டத்தில்
நான் உனது நினைவுகளை
மீட்டுக் கொண்டிருந்தேன் - இதனால்
எனக்குள்ளே ஒரு புயல்

மையம் கொண்டது.
 பயமடைந்த வாழைமுத்தோட்டம்
 நிசப்தமாய் இருந்தது.
 வாழைச் சருகில் பட்ட
 எனது பாதங்கள் அருவருப்பை
 உண்டு பண்ணியது.

வாழைக்கு எதிரி தாறு போல
 எனக்கு எதிரி யார்? என்று
 தேழேனேன். ஆனால், எனக்கு
 ஒன்றுமே புரியவில்லை.
 இறுதியில் ஒன்று புரிந்தது
 உனது நினைவுகளே!
 எனக்கு எதிரி.

ஆசிரியர் பெருமை பாடுவோம்

குழந்தைப் பருவத்தில் எனக்குத் தெரியவில்லை
உகைம்.

பள்ளிப் பருவத்தில் பாரினில் சாதனை
படைக்க துடுப்பாக திகழ்ந்த
தெய்வம் யார்? என்று கேட்டால்
உகைமே பதின் கூறும் ஆசிரியர் என்று.

எனக்குள் மௌனமாக
உறங்கிக்கிடந்த திறமைகளைத்
தட்டியெழுப்பிய சக்தியல்லவா
அந்த ஆசிரியர் சக்தி.
இரு குரவர்களில் ஒருவராக
ஆசிரியரைக் கூறும் பழமொழி.

நான் கூறுவேன் இரு
குரவரும் ஆசிரியரே என்று.
ஏட்டுக்கல்வியில் தொடங்கி
அறுபவக்கல்வியைப் பெறும்
வழியைப் போதித்த தெய்வம்
ஆசிரியர் அல்லவா.
நான் பெற்ற வெற்றியைக்
கண்டு இந்தப் பூமியில்
பூரித்த முதல் உயிர்
ஆசிரியர் அல்லவா.

அமைதியாக ஓடும் நதிகூட
ஆசான் என்னும் நாமத்தைக் கேட்டால்
தலை சாய்த்து விட்டுச் செல்லும்.
வீசும் புயல், வீசும் குறாவளி
வீறு கொண்டு வரும் சுணாபி எல்லாம்
ஆசான் என்றால் அமைதி கொள்ளும்.

மருத்துவர், கவிஞர், எழுத்தாளர்
 பொருளியலாளர், விமானி - என்று பல
 விந்தகர்களை அவனியில்
 பவனி வரவைத்த இனம்
 ஆசான் இனமல்லவா.
 இவற்றை உணர்ந்து நாம்
 முலைமுடுக்கொல்லாம் சென்று
 ஆசிரியர் பெருமை பாடுவோம்.

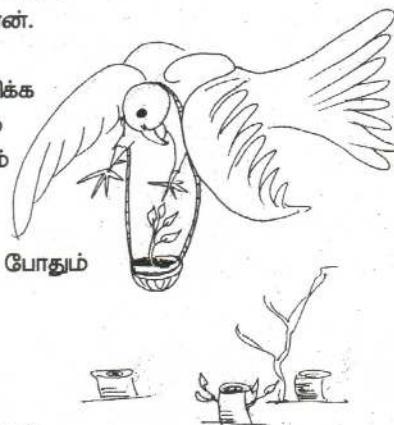
பட்டமரங்களும் துளிர்க்கும்

பூவோடு விலையாழிய இவன்
பாலை வனத்தில் நடக்கின்றான்.
பட்டுப்போன மரங்கள் இவனைக்
கண்டு துளிர்க்கின்றன.

பாலைவனமாகி போன வாழ்வில்
நம்பிக்கையென்னும் தினை விடைத்து
சோலை வனமாக்க சோர்வின்றி உழைக்கின்றான்.
தன்னை மறந்து, ஆடைகிழிந்து,
பள்ளி போகின்ற இவன் சமுதாயத்தில்
ஏழையென்று ஏனாம் செய்யப்பட்டாலும்
இல்லையத்தில் வேட்கை கொண்டான்.

பருவத்தில் காதல் இவனை பரிந்துவிக்க
வைத்தாலும் அதற்கு சிறிது காலம்
விடைகொடுத்து வறுமையென்னும்
கொழிய வேங்கைப்படன் அயராது
போராடுகின்றான்.
தன்றல் வீசும் போது புயல் வீசும் போதும்
தன் கடமையை மறக்காமல்
தரணியில் வறுமை போக்க
விடைகிறான்.

பட்சிகள் பாழத்திரிந்த பாரில்
தானும் தன் உடன் பிறப்புக்களுடனும்
விலையாழத் திரிந்த பிஞ்ச
உள்ளாம் இன்று தனக்குள்
ஆயிரம் கனவுகளை உறங்கு நிலையில்
வைத்துக் கொண்டு சமுதாயத்திற்கு
ஒளிகொடுப்பதற்காக தனது
ஒடையில் பயணமாகின்றான்.
ஏழை ஏழை என்று சோம்பியிருக்காமல்
தனது சோலையையும் கண்டு கொள்ளாமல்
சர்வகலாசாலையில் காலை பதிங்க
முயல்கின்றான்.

பெண்ணே !

ஏழு பருவத்தை உடையவளே!
 ஏழு பருவத்தையும் தாண்டுவாய் - என்று
 எண்ணினோம். மடந்தைப் பருவத்தின் ஆரம்பத்தில்
 காதல் என்னும் வகையில் உன்னை
 கவிப்ரத்துக் கற்புக்குக் களங்கம்
 விளைவித்தான், ஓர் ஆடவன்.
 அரிவைப் பருவத்தில் உன்னை மிடி
 ஆட்ட உடலை விற்று வாழ்ந்தாய் - இப்போது
 உரிமை இழுந்து உடைமையற்று
 உன் ஊராய் அலைகிறாய்.
 தெரிவைப் பருவத்தில் உனக்கு
 மரணம் தெரிந்தும் மௌனம்
 காக்கிறாய்...!
 உன்னில் சுகம் கண்ட ஆடவன்
 உனக்கு தெரியாமல் எத்தனையோ...!
 பெண்களின் வாழ்க்கையில்
 விளையாடுகின்றான். உனக்கு
 வந்த வியாதியை அடக்கி வைக்காமல்
 பாரினில் துணிந்து சொல் - அதனால்
 படு குழியில் விழுப்போகும் பெண்கள் தடுக்கப்படுவர்.
 காம அரக்கர் சமுதாயத்தின் முன் மண்டியிடுவர்.
 மடந்தைப்பருவத்தில் உன்னை
 மடைச்சியாக்கிய மடையன்.
 உனது பாதங்களில் பணிவான்.
 எனவே, பெண்ணே நீ
 சாந்தம் தவீ...! தவீ ...!

தமிழ்

இனிமை என்றால்? தமிழ்.
 மணம் என்றால்? தமிழ்.
 பக்தி என்றால்? தமிழ்.
 தாய் என்றால்? தமிழ்.
 அந்தத் தமிழ் இன்று
 தொலைக்காட்சியினால்,
 தறுதலைத்தமிழ் ஆகிவிட்டது.
 சேலை கட்டிய மாதுவை அன்று
 தமிழ் லிங்கியம் காட்டியது.
 தொலைக்காட்சி இன்று சேலையில்
 யன்னலைக் காட்டுகிறது
 மாது ஆடை களையும் போது
 நாணம் அடைந்த தமிழ்.
 இன்று தொலைக் காட்சினால்
 நாண மிழுந்து நடவீதியில்
 கும்மாளமாடுகிறது.

இலக்குள்ள விலங்கை

இனபேதம் கணளந்து,
 இதரன் என்னும் பாகுபாடில்லாமல்
 இங்கிதமாக அணைவரும்
 ஒற்றுமையாக ஓன்று கூடி
 இந்நாட்டை இன்னாடாக்குவோம்.
 இலங்கைக்குள்ள இயல்புப்படி
 தமிழ் - சிங்களம் - முஸ்லிம் என்ற
 இன பேதம் பாராமல்
 பாழ்த்திரியும் பறவைகளாவோம்.
 நாட்டுக்காக பகவில் இரவியாவோம்.
 இரவில் பூரண சந்திரனாவோம்.
 ஒய்வு நேரத்தில் கவிஞராவோம்.
 வேலை வேண்டியில் பூதாளி
 தொழிலாளி வேறுபாடு இன்
 இலக்குள்ள இலங்கையை
 உருவாக்க, உதிர்த்தை
 வியர்வையாகச் சிந்தி சிறுக சிறுக
 உழைத்திடுவோம்.

வெள்ளைப்புறாக்கள் குருதியில்
 தோய்ந்த நாளை மறப்போம்.
 கழுகும், பருந்தும் வட்டமிட்ட
 தேசத்தில் தேனீக்களின்
 சங்கீதம் ஒலிக்கச் செய்வோம்.
 வெள்ளையனிடபிருந்து பெற்ற
 சுதந்திரத்தை சுகந்தமாக
 சுவாசிக்க அணைத்து இலங்கையரும்
 ஓன்று படுவோம்.

நரக தேவதை

அமைதியான அந்தக் கிராமத்தில், நகர மறியாத
மக்களின் வாழ்க்கை ஆனந்தமாக கழிகிறது.
அந்த ஆனந்தக்கிராமத்தில் உதித்தவள் தான்
ஆனந்தி...
கிராமப்பாடசாலையில் விளையாட்டாக
சாதாரணம் வரை பழித்து விட்டாள்.
உயர்தரத்திற்காக நகரத்திற்காக
வருகின்றாள்....
வாகனங்களின் இரைச்சல்.
இயந்திரங்களின் சப்தம்.
இயந்திர மனிதர்களின் இயக்கம்.
புகையிரத்தின் புகை - இவையெல்லாம்
இவளுக்குப் புதிதாக இருந்தன.
இருந்தும் தனக்குள் ஒரு சந்தோஷம்
ஏனெனில். நகரம் என்றால்
இப்பழித்தானிருக்கும் என்பதை
தெரிந்து கொண்டதால்.
அடக்கத்தின் அவையாக ஒரு வருடம்
கழித்த ஆனந்தி ; இரண்டாவது வருடத்தில்
நவநாகரிகத்தின் நகர தேவதையாக
யுகத்தினில் வலம் வந்தாள்.

சொர்க்கம்

மின்மினிப் பூச்சியே!
 எனது வீட்டுக்குள் வா.
 அவரைக் கண்டாயா?
 பூவரசில் இருக்கும்
 செம்பகமே பறந்துவா.
 என்னவரைக் கண்டாயா?

உண்ணோடு பழகிய காலம்
 எனக்கு சொர்க்க லோகம்.
 மரணத்தின் பின் சொர்க்கமோ
 நரகமோ எனக்குத் தெரியாது - நீயும்
 என்னுடன் வந்தால்,
 நரகமும் எனக்குச் சொர்க்கமே

திருடன்

உழைத்துப் பார்த்தேன்.
முன்னேற முடியவில்லை
உறக்கமில்லாமல்
வறுமையுடன்
போராட்டனேன்.

வறுமை என்னைப் பார்த்து
கேலி செய்தது.
உழைப்பால் உயர்ந்தவர்.
பலர் என்று வறுமைக்கு
தெரியாது போல.
தெரிந்திருந்தால், அப்படி
கேலி செய்திருக்காது.

நேர்மையாக உழைத்த
எணக்குச் சமூகம் தந்த
பட்டம் திருடன்
என்ற பெயர்.
என்னைத் திருடனாக
பார்ப்பதில் இந்த
சமுத்திற்கு அவ்வளவு
ஆனந்தம்.

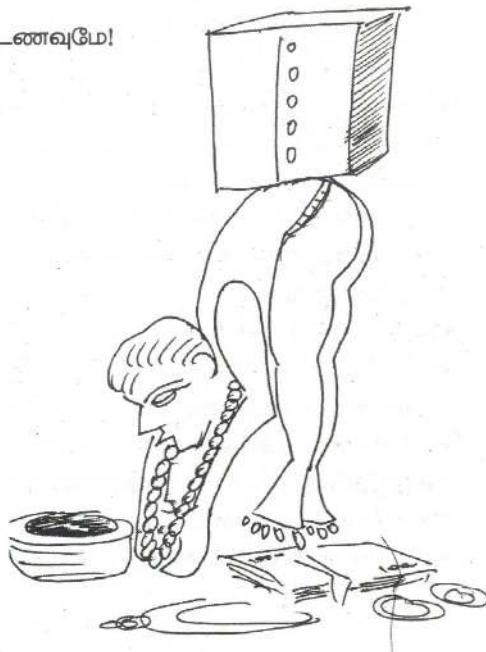
இறுதியாக கடவுளை தகுசமடைந்தேன்.
கடவுளாம் கண்திறக்கவில்லை
இன்று திருடன்
என்று பெயர் வாங்கினாலும்
பொருள் ஏராளம்
நிம்மதி குறைவு...

தேழித் தேழிப்பார்க்கின்றேன்
நிம்மதியை அது
எட்டாத நிலவாக
தெண்பட்டது.

பூக்கள் மொட்டாக
இருந்தால் அதன்
பெறுமதி தெரிவதில்லை
அதைப் போல,
மனிதனும் உழைக்காமல்
சோம்பேறியாக இருந்தால்
தெரிவதில்லை அவனின்
அருமை பெறுமைகள்.

எனக்குச் சிலை கட்ட
வேண்டும் என நினைக்கவில்லை
நான் கேட்டது எல்லாம்
நிம்மதியான வாழ்வும் உணவுமே!

இன்று நிம்மதியைத்
தவிர எல்லாம்
உண்டு. திருடன்
என்ற பட்டத்துடன்.

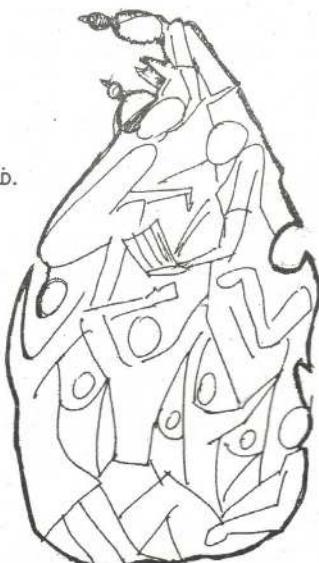
ஓங்கள் இலங்கை

வளம் செழிக்கும் எங்கள் நாடு.
வந்தவரை வரவேற்கும் எங்கள் நாடு.
நதிகள் ஓடி வயல் செழிக்கும் எங்கள் நாடு.
காடுகளினால் காவியம் படைக்கும் எங்கள் நாடு.

மின்பிளிப் பூச்சிகள் பாடுத்திரியும்
அழகிய தீவு.
பல்லின மக்கள் வாழும் இந்தப்புமிகு
சுதந்திர பூமி.
சலசலத்து ஓடும் ஆறுகளினால்
நிசுப்தம் நிலவும் நிறம்.
ஆறுகளினைப் போல நாம் அனைவரும்
இணைந்து இலங்கையை இலட்சிய
நாடாக மாற்றுவோம்.
இங்கு வாழும் மக்கள் எல்லோரும்
சுதந்திரப் பறவைகளாக பாடுத்திரிய
இன முரண்பாடு என்னும் கைவிளங்கை தகர்த்தெறிவோம்.
அகதி முகாம் இல்லாத தேசத்தை அமைப்போம்.
குடிசையில்லாத நகர மாக்குவோம்.
வறுமையில்லாத மனிதர்களை உருவாக்குவோம்
தாய் நாட்டின் வளர்ச்சியினைப் போல
எமது சேய் நாட்டினை உலகம்
வியந்து பார்க்க வைப்போம்.
ஆரோக்கியமான இளைஞர் சமுதாயத்தை
உருவாக்கி - எதிர் கால
சவால்களையும் சிக்கல்களையும் உடைத்தெறிவோம்.
எமது தேசியத்தை, இளைஞர்களாகிய
நாங்கள் கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு
தவறாமல் உலகிற்கு உரைத்திடுவோம்.

எமது தேசத்தை எதிர்க்கும் எதிரியை
 கடல் சாமந்தியாக நாம் மாறி
 அவர்களுக்கு தகுந் த பாடம் புகட்டுவோம்.
 அழிவுப்பாதையில் போகும்
 எமது நாட்டை, நட்சத்திர மீன்களைப்
 போல மாறி விரைவாக வளர்ந்து
 தலை சிறந்த தேசமாக்குவோம் .
 எம்மைப் பார்த்து உலகம் வியக்கும்
 வண்ணம் குந்தியிருந்து தின்னாமல்
 உழைத்து முத்து போன்ற எமது
 தேசத்தைக் காப்போம்.

பாராபட்சம் பாராமல் எமக்கென்று
 ஒருதலைவரை தெரிவு செய்வோம்.
 அவரின் வழிகாட்டலில் - இங்கு
 வாழும் இனங்கள் எல்லாம்
 "யாதும் உன்றே யாவுரும்கேள்ளோ" என
 வாழ்ந்திருவோம்.
 தமிழ், சிங்களம், முஸ்லிம் என்னும்
 இனப்பாகுபாடு கில்லாமல்
 ஒன்றியைனந்த இதயங்களாகி
 சோதனைகளை வென்று
 சுதந்திர பூமியில் சாதனை படைப்போம்.

உணராத மாணவர்

கோப்புகளூடன், கோபமாக
 கோணல் மாணலாகச் சென்றது
 மாணவர் கூட்டம்.
 மாமரங்களும் ஆவ மரங்களும்
 பூக்களைச் சொரிந்து நின்றன.
 மாணவர்கள் பாதங்களில் நசியப்பட்ட
 அந்தப் பூக்களின் இதழ்கள்
 பீதியினால் தனித்தனியாக பிரிந்து
 அருகில் அமைக்கப்பட்ட வாய்க்கால்களில்
 விழுந்து ஓடினா - அப்போது
 மரத்திலிருந்த பூக்கள் சிரித்தன.
 குற்றுயிராய் வாய்க்கால்களில் ஓடிய பூக்கள்
 அநுபவவாதிகள் போல மெளனம் காத்தன.
 திடீரன்று புயல்.
 கோப்புகளும், இதழ்களூடன் நிந்தன.
 மாணவர் குடைகளூடன் ஓட்டம்.
 சிறு நேரம் அல்லோல கல்லோலம் பின்னர்
 அமைதி, மீண்டும் மாணவர் புதிய கோப்புகளூடன்
 முன்னர் போலவே பூக்களை மிதித்துச்
 செல்கின்றனர்.

நீயும் நானும்

பூவரச மரத்துச் செம்பக்கே
சொப்பனத்தில் வரும் என்
சொர்க்க நாயகன் வந்தால், எனது
வீட்டு வேலிக்குப் பறந்து வா?

சலசலத்து ஓடும் நதியோடு
நாங்கள் நீந்தித் திரிந்தோம்.
எங்களை வேழக்கை பார்த்த
மீன்களும் பறவைகளும் குதாகலத்தினால்
கும்மாளமிட்டன.
நீயும் நானும் இணை பிரியாத
மணிப்புறா சோஷியல்லவா.....?

சோலையில் நாம் விளையாடிய போது
உனது சேலை எனக்குச் சோராத
சொர்க்கத்தைக் கொடுத்தது.
உன்னை நானும் என்னை நீயும்
பார்த்துப்பார்த்து பழகிப்போன
எங்கள் விழிகள் கிணறு
எதையும் பார்க்க மறுக்கின்றன.
நதிக்கரை ஓரத்தில் உள்ள
பூக்களின் தேனைக் குடுக்க
வந்த வண்டுகள் உனது
இதழ்களைக் கண்டு பூக்கள் எதுவென
தெரியாமல் தடுமாறின.
எங்களைப் பார்த்த கவிஞரும்
கவிஞர் எழுத கைகள் நடுங்கும்
ஏனென்றால், உனக்கு நானும்
எனக்கு நீயுமே கவிஞர்கள்.

தேசத்தின் தேசு

அவசரமான அவனியில் அவதிப்படும்
சிறுவனே, சினக்காமல் -நான்
செப்பும் செய்தியைக் காதில்
வாங்கிக் கொள் ...

உலகம் கைக்குள் அடங்கியும்
நீ அதில், நீந்தத்தெரியாத
பிராணியாய்ப் பொழுதைக் கழிக்காதே.
சிறுவனாக இருப்பதால், உனக்கு
இந்தத் தேசத்தின் உரிமை
கிடையாது என்று என்னி விடாதே.
உனக்குரிய உரிமைகளை நீ பெற்றால்
வருங்காலத்தில் எமது தேசத்தின்
புகழை உலகிற்கு உரைத்திடும்
பாவலராய் பாரினில் வலம் வருவாய்.
கல்வியைக் கற்க உனக்கு உண்டு உரிமை.
வீட்டிலும் நாட்டிலும் அழிப்படை
உரிமை மறுக்கப்படும் போது குரல்
கொடுக்க உனக்கு உண்டு உரிமை.
வழிவழியாய் வரும்
எமது தேசத்தின் பாரம்பரியங்களை
அடுத்து வரும் சந்ததியினருக்கு
எடுத்துரைத்து, வரலாற்றில் உனது
நாமம் வலம் வர உனக்கு உண்டு
உரிமை...

உனது வாழ்வில் வரும் சோதனையின்
மத்தியில், சாதனங்கள் செய் உலகம், உன்னையும் உனது
தேசத்தையும் ஒரு கணம்
திரும்பிப்பார்க்கும்.
விளை உயர்ந்தானும் வீடுகள்
இல்லாமல் அலைந்தாலும் - எமது
தேசம் சுவர்ணாழி என உலகிற்கு
உரைத்திடுவாய் ...

கம்பன் செய்த வம்பால் ராமன்
 நல்லவன் என்றும், ராவணன்
 கெட்டவன் என்றும் - படைக்கப்பட்ட
 ராமாயணத்தைப் பொய் என்று
 துணிந்து சொல் உன்னால்
 ராமன் நாமம் அழிந்து
 ராவணன் நாமம் உலகவரலாற்றில்
 பரவி எமது தேசத்திற்கென்று
 ஓர் அரசன் ஆதிகாலத்தில்
 மக்கள் நன்மதிப்பைப் பெற்று
 ஆட்சிபுரிந்தான் என்ற
 வரலாறு வெளியிலகிற்கு வரும்.

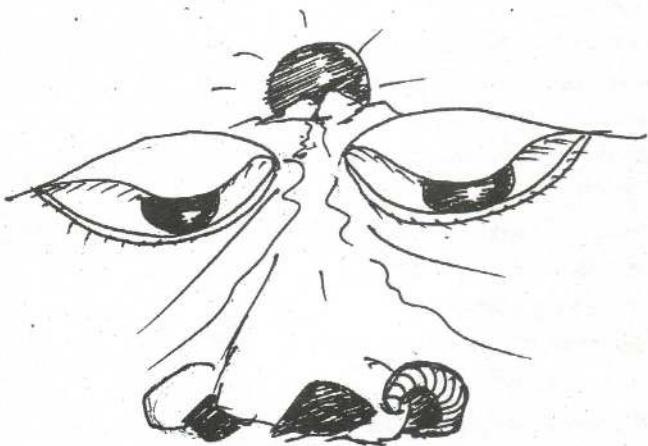
எமது தேசத்தின் மரபை காப்பாற்ற
 இன மதம் பாராமல் சிறுவனே
 ஒன்றியை - அப்போது
 விடுதலை விடு விடு என்று
 உன்னைத்தேடி வரும்.
 வறுமை உன்னை வாட்டலாம்
 வயிறு பசியால் புகையலாம்
 வயது போதாமல் இருக்கலாம்.
 வாயாடிகள் உனது வாயை அடைக்கலாம்.
 முதலாளி வர்க்கம் உன்னை
 வேலைக்கு அமர்த்தி கொடுமை
 செய்யலாம் தீய சக்திகள்
 ஆபாசப்படங்களைக் காட்டி உன்னை
 ஆரவாரப்படுத்தலாம் வேற்றுக்கலாசாரம் புகுந்து கரகாட்டம்
 ஆடலாம். பக்தி மொழியென்று
 பாரினில் வலம் வந்த தமிழ்
 தொலைக்காட்சியினால், பாவாடை
 மொழியாகலாம் - இவை எல்லாவற்றையும்
 கண்டு நீ கலங்கி உனது
 உரிமையும் தேசத்தின் மரபுரிமையும்
 இழந்து முகவரி தெரியாத
 பட்சிகளாகி விடாதே.

பாலை வனம் அல்ல எமது தேசம்
 அன்று தொடங்கி இன்று வரை
 நந்தவனம், ஆனால், இன்று
 அந்த நந்தவனத்தில் சில
 நரிகள் செய்யும் கூழ்ச்சியால்
 கூதாட்ட தேசமாகி விட்டது - அதை
 மாற்றி மாலைகள் விழும்
 தேசமாக உருவாக்குவதும்
 உனது தலையாய் கடமை.
 உன்னை வா என்று அலைக்கின்றது
 தேசம் எமது தேசத்தின் மரபுடன்
 இணைந்து நவீன யுகத்தில்
 சாதனை படைக்க.
 தேவையான நவீனங்களை
 உள்வாங்கிக் கொண்டு, எமது
 மரபுகளில் நல்லவற்றைத் தெரிந்தெடுத்துக்
 கொண்டு - எமது தேசத்திற்கு ஒளி தருவது, உன் பொறுப்பு.
 போர்கள் கூழ்ந்த பூமியைப்
 பூபாளராகங்கள் பாடலைப்பதும்
 உலக பொருளாதார தரத்திற்கும்
 எமது பொருளாதாரத்தை
 உயர்த்துவதும் உன் கையில்
 சிறுவனே...!
 எமது தேசத்தின்
 மரபு ரீதியாக வருகின்ற
 உரிமைகள் எல்லாம்
 உனக்குரியது - இதை
 நீ நெஞ்சை நிமிர்த்திக் கூறு
 உனக்கு பின்னால் ஒரு கூட்டம்
 சேரும் அப்போது எமது தேசம்
 வல்லரசாகும் - எனவே நீயே
 தேசத்தின் தேசு...! தேசு...!

உனக்காக..!

காதலியே, உனக்காக
 தமிழ் மொழியில் உன் பற்கள் பற்றி
 பக்தி இலக்கியம் வரையட்டுமா?
 ஆங்கில மொழியில் உன் வதனம் பற்றி
 வணிக நூல் வரையட்டுமா?
 பிரெஞ்சு மொழியில் உன் காதுகள் பற்றி
 காதல் காவியம் வரையட்டுமா?
 இத்தாலி மொழியில் உன் இதழ்கள் பற்றி
 காதல் தூது வரையட்டுமா?
 கிரேக்க மொழியில் உன் சாயல் பற்றி
 சட்ட நூல் வரையட்டுமா?
 உருது மொழியில் உன் கண்கள் பற்றி
 கவிதை வரையட்டுமா?
 எது வேண்டுமானாலும் சொல்
 உனக்காக நான் நெருஞ்சிப் பூவாக மாறி
 எந்த மொழியையும் கற்கத்தயார்
 இந்தக் காதலர் தினாத்திலிருந்து.

நாடு நலம் பெறவே நாமெல்லாம் இணைந்திடுவோம்

பெறுமதி மிக்க எமது நாட்டை
பெறுமதியாக்குவோம் - இதற்கு
பெறுமிதியுள்ள மானிடர்கள்
அனைவரும் அகந்ததையை
அழித்து அகோராத்திரம் பாராமல்
அடுகளமாக உள்ள எமது தேசத்தை
அமைதிப்பூங்காவாக்க ஆள்வினை புரிவோம்.

மூன்று இனங்கள் இருந்தாலும்
மொழிகள் இரண்டு தான் - இதை
நிலை நிறுத்துவதற்கு நாம்
அனைவரும் இணைந்திடுவோம்.
அந்திக்கால தாமரையாக
உள்ள எமது தேசத்தை - புலரிக்
காலத்துத் தாமரையாக்குவோம்.
இதற்கு தாய் மொழியுடன்
இன்னுமொரு மொழியைப் பயில்வோம்.
தமிழ், சிங்களம் என சிந்திக்காமல்
இரண்டையும் தாய் மொழியாக
கொள்வோம். கொள்கைகள்
மாறாக இருந்தாலும் இனம் ஏகம் என்போம்.

மரணங்கள் வரலாம் பருவங்கள் மாறலாம்
எமக்குள் வேண்டாம் பிரிவினை
எமக்கு நாமே துணை.
ஏன் வெளிநாட்டை நம்ப வேண்டும்?
என்ன வளமில்லை? எமது
தீவிலே, இதை மனதில் நிறுத்தி
தீமையினைச் சுட்டெரித்து நாடு நலம் பெறவே
நாமெல்லாம் இணைந்திடுவோம்.

மதங்கள் நான்காக இருந்தாலும்
 மனிதன் வகுத்த வாய்ப்பாட்டை தகர்த்து
 மதம் கொண்ட மனித இயல்பை
 செயலிழுக்கச் செய்வோம் - அதன் மூலம்
 மதங்கள் பலவாக இருந்தாலும்
 மனிதன் இறுதியில் பயணிக்கும்
 பாதை ஒன்று தான் - என
 கூறி நாமெல்லாம் இணைந்திடுவோம்.
 எமது மனித்திரு நாடு மாண்புற
 தமிழுக்குள் வேண்டாம் பிரிவினை.
 முள்ளிழுக்குள் வேண்டாம் பிரிவினை.
 சிங்களத்துக்குள் வேண்டாம் பிரிவினை.
 சிங்கனமாய் வாழ்ந்து சிறுமையைச்
 சிதறாத்துக் கவலைகள் சிதைந்த
 சின்னச் சிட்டுக்களாய் ...
 சினமின்றி சீரபூவின்றி சீரும்
 சிறப்புடன் வாழ சிறார் முதல் பெரியோர் வரை
 சிரமம் கொள்ளாமல் சிக்கவின்றி
 சிகரமாய் எமது தேசத்தைச்
 சிறக்க வைக்க எல்லோரும் உறுதி
 கொள்வோம்...

ஆண் பெண் பாகு பாடுகள் பாராமல்
 பாரினில் பா படைத்து படைத்தல் தொழில்
 பார்க்கும் பாவலைனை விஞ்சி
 பனியாக வரும் சோதனைக்கு
 முன் நெருப்பாக நின்று சரித்திரம்
 நாமம் கூற சாதனை படைப்போம்.
 அனைவரும் இலங்கையர்களே!
 என்று டட்டின் மூலம்
 உலகிற்கு உரைத்திடுவோம் - இதை
 உணர்ந்த உணர்வுள்ள உயிர்களாக மாறி
 நாடு நலம் பெற நாமெல்லாம் இணைந்திடுவோம்.

முகவரி

மூன்றுலகத்திற்கு மூன்று தடவை
மூர்க்கத்துடன் சென்றேன்.
உன் முகம், என் முகத்தைக் கண்டு
முக்காடு போட்டுக்கொண்டு
கணவனைத்
தேழச்சென்றது.

என் முகவரியைப் பார்த்த
உன் விழிகள் இமைக்க மறுக்கின்றன.
உன் முகவரியைத் தேழி
நான் திரிந்த போது
உன் கணவனின் முகவரியைக்
கண்டு கலங்கிப் போனேன்.

குரியன்

எம் தேசத்தின் தேசான குரியனே...!
 எல்லோருடைய தேகத்திற்கும் உயிருட்டுபவனே...!
 இனமதம் பாராமல் ஜக்கியமாக வலம் வருபவனே...!
 உன் ஓளியினால், பயிர்கள் தளிர்க்கின்றனவே...!

உதயத்திலும் அஸ்தமனத்திலும் வாழ்வின்
 அர்த்தங்கள் சொல்லிவிடும் குரியனே...!
 ஒவ்வொருநாளும் புதுப்புது அர்த்தத்துடன் தோன்றுபவனே...!
 நானை உன் நாமம் பாரெல்லாம் படரும்.

மூல்லையில் உன் கதிர்க்கரங்கள் முத்தமிடுகின்றன.
 மருதத்தின் உன் கதிர்தீபங்கள் மனோதரமம் காக்கின்றன.
 செந்தலில் உன் கதிர் அலைகள் நீந்தி விளையாடுகின்றன.
 குறிஞ்சியில் உன் கதிர்மலைகள் அருவியில் கும்மாளபிடுகின்றன.
 பாலையில் உன் கதிர்க்கற்கள் தண்ணாய் தெறிக்கின்றன.

ஜந்நில் நவ நாயகன் குரியனே...!
 ஜம்புதங்களிலும் பவனிவரும் எம் தேசத்தின் நாதமே...!
 பைந்தமிழுக்கும் செந்நெல்லுக்கும் காவனன் நீயே...!
 எம் இனத்தை ஒரு குலமாக்கும் தலைவன் நீயே...!

போதை

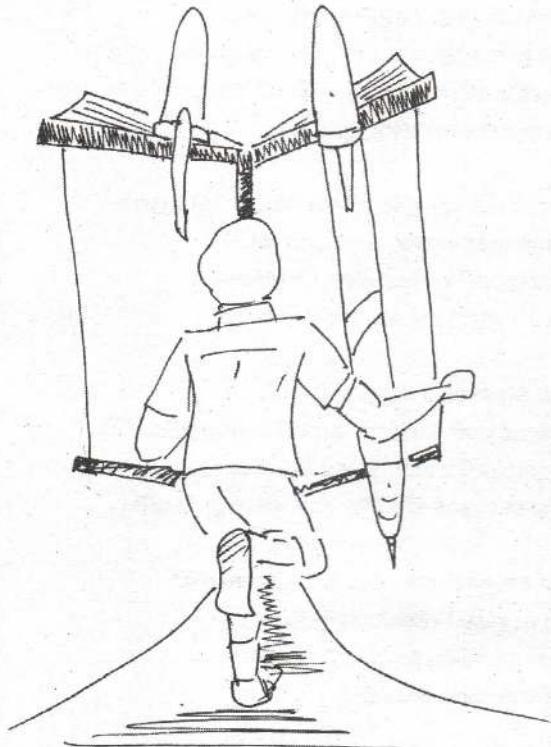
பருகப் பருக பறந்து வரும் அரக்கன்
மயக்கத்தில் மதிகெட்ட ஞானம்
கூறும் முட்டாள்.

அழத்து அழத்துப் பழகிப் போன
வாய்க்கு ருசி தெரிவதில்லை.
மரணம் நெருங்கும் போது
இன்னொரு ஜீவனில்
குழகொண்டு விடுவான்.
ஸரம்பறையாக அவனைப்
பருதியவர்கள் எல்லோரும்
பாழாய்ப் போனதைத் தவிர
பாரின் வாழ்ந்ததாக
சரித்திறம் கிடையாது.

கல்வி

கல்விக் கடவில் நீந்துவது
கழனம்
நீந்தி மீண்டால் நிதமும்
கவலையில்லை.
கற்க வேண்டிய காலத்தில்
கல்லாதவனும்
நல்லவற்றை நயந்து நாள்தோறும்
கல்லாதவனும் - உயிர் இல்லாத
பட்டுப்போன நஞ்சு மரம்
போலாவர்.

ஊருக்குப் போவோம்

போர் ஓய்ந்த புமியில் நிம்மதியாக வாழுவும்
போகும் ஒடையெல்லாம் பூக்கள் நிசுப்தமாக மறைவும்
வாருங்கள் தோழர்களே! ஊருக்குப் போவோம்.
வருங்காலத்தில் தோல்விகளே! ஊருக்கில்லை.

முப்பது வருடங்களாக நாம்பட்ட வேதனைகள்
முழுவதையும் வருங்காலத்தில் நம்மவர் படாமல்
வாருங்கள் தோழர்களே! ஊருக்குப் போவோம்.
வசந்தகாலமே, வாசலில் வந்து நிற்கும்.

உயிர் உடைமையிழந்து அகதிகளாகிய நாம்
உரிமையோடு உலகத்தில் வாழ, அமைதி நம்மை குழு
வாருங்கள் தோழர்களே! ஊருக்குப் போவோம்.
வறுமைத் தோரணங்கள் அறுந்து விழும்.

இராத்திரியில் நாய்களின் குரைப்போடு உறங்கிய நாம்
இங்கிதமுள்ள நாயகர்களாக கூடி உறங்கி
வாருங்கள் தோழர்களே! ஊருக்குப் போவோம்.
வண்ண நிலவு முற்றத்தில் பொழிந்திடும்.

காலமெல்லாம் கழுனியில் போராடிய நாம்
கவிதைபாடி, காட்டுடன் போராடி, கழுனி அமைத்திட
வாருங்கள் தோழர்களே! ஊருக்குப் போவோம்.
வண்ண மயில்கள் நமக்காக தோகை விரித்து ஒடிடும்.

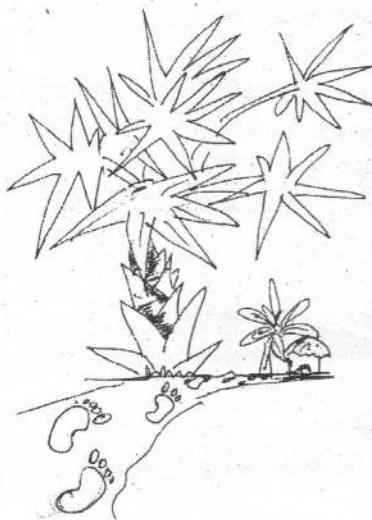
உறவுகளுடன் ஊஞ்சல் விளையாடிய மண்ணில்
ஊதக்காற்றை உறிஞ்சி விளை புரிந்திட
வாருங்கள் தோழர்களே! ஊருக்குப் போவோம்.
வரலாறு நமக்காக படைக்கப்படும்.

நிலாச்சோறு சமைத்து, விளையாடிய நிலத்தில்
நித்தியத்துவம் பெற்று, சீவித்து விட
வாருங்கள் தோழர்களே! ஊருக்குப்போவோம்.
வச்சிர வண்ணர்களாக தினமும் வாழ்ந்திடலாம்.

சிறகுடைந்து பட்டாம் புச்சிகளாய் வாழ்ந்த நாம்
சிறகுடன் பாடிப்பறந்து, திரிந்திட
வாருங்கள் தோழர்களே! ஊருக்குப் போவோம்.
வாடகைக்காற்று எமக்காக மெதுவாக வீசிடும்.

வரப் போரம் ளாந்தருடன் திரிந்த நாம் - இன்று
வடி தமிழ்ப்பேசி ளாவகமாக மின்சார விளக்கில் திரிந்திட வாருங்கள்
தோழர்களே! ஊருக்குப் போவோம்.
வண்ணிகன் என்ற நாமம் நமக்கு வந்திடும்.

பழைய வரலாறுகளைக் கற்று புதிய
பாலைத்தில் பயணித்து புதிய வரலாறு படைக்க
வாருங்கள் தோழர்களே! ஊருக்குப் போவோம்.
வதுகம் எம்மை வதும் செய்து விட முடியாது.

காடே நம் இருப்பிடம்

சந்தோஷம் கொடுக்கும் காடே!
உன்னிடத்தே சங்கீதம் பாடுவதில்
எம்மை நாமே மறந்தோம்.
எங்கள் சங்கீதத்திற்கு சலசல
என தாளம் போடும் சருகுகளே!
உங்களை மெத்தையாக
கொண்டதினால், எங்கள்
உள்ளம் குளிர்கிறதே.

காட்டிடத்தே ஓடும் நதியே
நாங்கள் உறங்கிட உறையமாட்டாயா?
வாழ்வை நாம் களித்திட
மாடி வீடுவேண்டாம் உங்கள்
மரவாசமே போதும்.
ஆ... ஆ.... ஆ... எங்கள் காதலுக்கு
காடுகளே! சொர்க்கம்.

சிறகடிக்கும் வண்ணத்துப்பூச்சிகளும்
துள்ளித்திரியும் மான்களும்
எங்களுக்கு நன்பார்கள்.
வாடைக்காற்றும் அசையும் வண்ண வரண்ண
இலைகள் கூட எங்கள் பெயர் சொல்கிறதே
ஆ... ஆ... ஆ... பனித்துளிகள்
சுமந்து நிற்கும் புழப்பங்களே!
எமக்கு காவல்.

எங்கள் காதலுக்கு அந்த
மதியல்லவா ஒற்றையாடி பாதை
காட்டும் நாயகன்
நாங்கள் இந்த முல்லை நிலத்தில்
வாழும் கதையைப் பூத்திருக்கும்

முல்லைப் பூவுல்லவா சொல்லும்.
காட்டாறுகள் பொங்கி வந்தாலும்
ளங்கள் வாலிப் பருவம் வலிமை
இழந்து போகாது.

ஆதி மனிதன் அமைதி கண்ட
நிலத்தில் ஆரவாரம் அற்று நாம்
நிஜக்காதல் புரிகிறோம். வாழ்வின்
வட்டச் சமீக்குள் சமூன்ற நாம்
இன்று உன்னிடத்தே வசந்தம்
தேடி வருகிறோம்.
நீயும் நானும் சேரும் போது காட்டுத் தீ
போல, உடல் அனல் வீச்கிறதே.

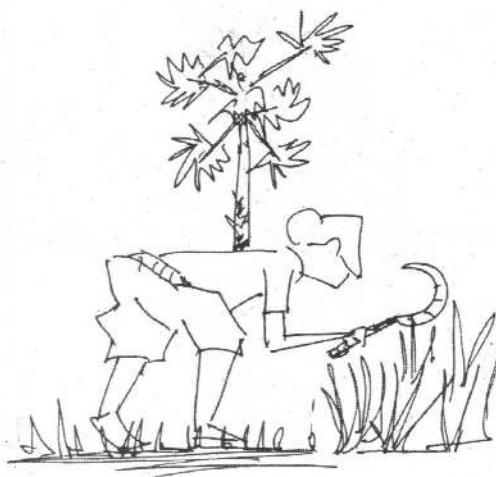
விவசாயி

விழியலில் விழிவெள்ளியாக
வினை புரிந்திடும் விவசாயியே!
விருந்தில் உனக்கு சோறு
மருந்து.

மாலையில் மனையில் உறங்கும்
விவசாயியே! உறக்கத்தில் உனக்கு உயிர்
உழைப்பு.

அர்த்த சாமத்தில் அவசரமாக
விழித்திடும் விவசாயியே!
பணித்துளிகள் உனக்கு பணிவாக
பணிபுரியும்.

சந்தையில் சாதாரணமாக
போகும் விவசாயியே!
உகைமே உன் உன்னத
உறவு.

நீயும் வாறியா...

அதிகாலை வாயில வேப்பங்குச்சோடு
அகைஞ்சு அகைஞ்சு போற பெண்ணே!
ஆல மரத்துழி பக்கம் வர்றியா...?!
பச்சரிசி சோறும் ஆட்டுக்கறியும் தாறன்.

வேணாங்க வேணாங்க அங்க வந்தா
என்ன வம்புல மாட்டி விடுவிங்க.
வயலுக்கு நானும் போறன் அப்பனும் வீட்டில
வயலோரமா ஓட நல்ல நீரோட.

ஏய்,சொல்லாம சொல்லுறாய்
வயலில் பனியுமல்லோ காயவில்லை
வயது வந்த பெண்ணே! நீ காரணகாரியா
நீ வைச்சு சுவழில நானவச்ச வாறன் போ.

ஆலை ரொம்பத்தானுங்க உங்களுக்கு
என்னை விட்டா வேறு யாரும் உங்களுக்கிள்ளையா?
என்னோடா ராசா என்னோட வீம்புக்கு வாறாய்
என்னை களையும் பிடுங்க விட மாட்டியா?!

அட பெண்ணே! நானும் உன்னோட வாறன்.
மப்பும் மந்தாரமுமா இருக்கு உனக்கு ஏதும் நடந்தா
என் மனச வலி தாங்காதும்
வானம் கறுக்குத்தி தனியே போகாதும்

நெங் மணிகளிலே குந்தி பாடும்
வானம் பாடிகள் என்னை காக்கும்.
நீங்க உங்க வேலையைப் பாருங்க.
என்னைக் காப்பாத்த எனக்கு தெரியும்.

வண்ணத்துப் பூச்சிகள் சிவந்த உன்றன்
 வண்ண இதழ்களை பூக்கள் என்று
 நினைத்து தேன் குடிக்கப் போகுது.
 நீல ஆற்றுபக்கம் வண்ணத்துப் பூச்சிகள் அதிகம்.

ரொம்பத்தான் புகழாதிங்க உங்க வயல வடிவா பார்த்துக்குங்க.
 நெல் மணிகளை கிளியும் கொத்த போகுதுங்க.
 வாடைக்காற்றின் குளிர் உங்களை நடுங்க வைக்காட்டியும்
 இந்த வாலையைப் பார்த்து, நீங்க நடுங்கிடிங்க.

சரி பெண்ணே! இப்ப நீ போ
 சாயந்தரம் மல்லிகைப் புவோட உன்றன்
 வயல் பக்கம் வாறன், அப்ப நீயுந்தான்
 என்ன பண்ணுவ பார்ப்போமே?!

மெளன பொழுதுகள்

அமைதியான நந்தவனத்தில் நரிகள்
பருந்துகள், நாசம் செய்வதேனோ!
எம் இனம் ஈழத்தில் அல்லாமல்
புலம்பெயர் நாடுகளிலும் புலம்புகின்றது.
வண்ணத்துப் பூச்சிகளுடனும் பட்டாம் பூச்சிகளுடனும்
திரிந்த சிறார்கள் - இன்று
வண்ணத்துப் பூச்சிகளைப் பிழிப்பதற்கு
கைகள் இல்லாமலும்
தும்பிகளின் ஸ்பரிசத்தை
உணர்வதற்கு உணர்வுகள் இல்லாமலும்
புளிமான்களின் அழகினைக் களிப்பதற்கு
கண்களில்லாமலும்
வீதியோரங்களில் அநாலைதகளாக
அநாலை மடங்களைத் தேழி அலைகின்றனர்.
சொந்த மண்ணில் சுதந்திரப்
பறவைகளாக பறந்தவர்கள்
வாழ்வின் நிதர்சனத்திற்காக
முட்கம்பிகளுக்குள் இருந்து,
உறவுகளைத் தேடுகின்றனர்.

பெற்றோருடன் வந்த சிறுமி
குண்டு மழுமக்குள் சிக்கி
சின்னாபிள்ளமாய்ப் போனாள்.
அதைக்கண்டு தாய் அறையும்
வேளை அவளையும் பதம் பார்த்தன
குண்டுகள். தந்தையோ
ஒடுகின்றான்; செய்வது அறியாமல்
தவிக்கின்றான்; துடிக்கின்றான்.
கடற்கரை மணலில் சிறிய வயதில்
விளையாடிய ஞாபகம் வரவே
மணலைக் கிண்டி பெட்டிகள் இன்றி
இருவரையும் புதைத்தான், அந்த
ஜாம்பவான். உண்மையில் அவன்
ஜாம்பவான் ஏனெனில்

கஷ்டங்களைக் கண்டு கலங்காத
சிங்கம் அவன்.

ஓகோ.... ஓகோ... எத்தனை உயிர்கள்
இப்படி இந்த மண்ணில்
சிவந்த மண்ணும் செவ்வானமும்
சீரிப்பாயும் குருதியைக் கண்டு
அஞ்சிகின்றன.

நிலவோடு பேசி, தென்றலோடு உறவாட
கச்சான் காற்று, சோளன் காற்று என்று
பருவங்கள் பார்த்துப் பழகிய
காதல் சோழகள், நஸ்சக் காற்றுக்குள்
கிவர்கள் உறங்குவது அமைதிக்கு அல்ல
எதிர்கால விழவுக்காக
அன்று தொடங்கி இன்று வரை
வீரமும் காதலும் தமிழனின்
குருதியில் ஊறிப்போன இரண்டு
முத்துக்கள்.

முத்தான முத்துக்களின் உறவுகளைப்
பிரிக்கலாம்; அவர்களின் கனவுகளை
கணவில் கூட பிரிக்கமுடியாது.

மரணித்துப் போன இந்த சோழகளைப் பார்த்து
தலையற்றும் நிற்கும் பணையும் தென்னையும்
தென்றால் காற்றின் ஸ்பரிச்ததை
ஏற்க மறுத்து, நிச்ப்தமாக
நிற்கின்றன. ஆங்கு நிச்ப்தம் ஆனால்
அந்த நிச்ப்தத்துக்குள் ஒரு குழநல்

உழைத்துக் களைத்துப் போன
அந்த தாத்தா வயலை விட்டுப் போக
மறுக்கிறார். நெல் மணிகள் துப்பாக்கிச்
சப்தத்தினால், உதிர்கின்றன. தாத்தாவின்
இதயம் 'சட் சட்' என அடிக்கின்றது.
இதயம் அற்ற மனிதர்களின் சப்பாத்துகள்
வயலைக் கிண்டுகீன்றன.

வயல் வெளிகளில் பாதுத்திரிந்த
பச்சைக்கிளிகள் சிறுகுகளின்றி
துழிக்கின்றன. துழித்த கிளிகளைத்

துப்பாக்கி ரணவைகள் காவு கொள்கின்றன.
 எதிர்கால எதிர்பார்ப்புக்களுடன்
 நிலத்தில் நிதானமாக சாய்கின்றன
 அந்தக் கிளிகள். கழுகுகளும் பருந்துகளும்
 வேகமாக அந்த தேசம்
 எங்கும் பறக்கின்றன.
 மறைந்திருந்த கிளிகள்
 கழுகு பருந்துகளினால்;
 இறக்கை உடைக்கப்பட்டு
 கூடில் அடைக்கப்படுகின்றன.

ஸழுத்தின் அவலத்தைக் கண்டு
 அயல் நாடுகளும் களங்கவில்லை.
 தமிழ் மொழிப் பற்றாளர்களும் சிந்திக்கவில்லை.
 செம்மொழி பற்றி பேசினார்கள்.
 குருதியால் நிலம் சிவந்து
 பறிபோவது பற்றி எண்ணாமல்
 ஒரு தலைமுறை அழிக்கப்பட்டு விட்டது
 அழிந்த சமுதாயத்தைப் பற்றி
 அக்கறையே யின்லாமல் தலைமைத்துவத்துக்கும்
 போராடினார்கள் சில துரோகிகளும்
 தலைவர்களும்.
 தியாகத்தின் நாயகர்கள்
 அழிந்து போனாலும் அவர்களின்
 தியாகங்களும் கனவுகளும்
 என்றும் வீணாகப் போவதில்லை
 காலங்கள் மாறினாலும்
 ஓவ்வொருநாளும் மலரும்
 பொழுதுகள் இவர்களுக்குப் பதில்
 சொல்லும் மௌனமாக, அந்த
 கழுகுகளுக்கும் பருந்துகளுக்கும்
 அஞ்சி.

வயல் வள்ளியே!

வயலுக்கு வாய்க்கால் வழிக்க போற வள்ளி
வழிகாட்டியாக வாறன்றி நானும் வரம் போரமா.
மருத நிலத்தில் மாலைப் பொழுதில் மச்சானை
மறந்து மாயமாக போற வள்ளியே!
கெஞ்சிக் கேக்கிறன் கொஞ்சம் நில்லை
கேளிக்கைக்கு கெக்கலித்தலுடன் நானும் வாறன்.

பசுமை நிறைந்த வயதிலே நீடிம் நானும்
ஐப்பசி, கார்த்திகை மாசங்களில் ஜம்பது முறை
ஜயம், கபடமில்லாமல் கபடியாடியதை
மறந்து அந்தியை மயக்கப் போற
வள்ளியே; அந்திப் பொழுதோடு சேர்ந்து
என் மனசும் மயங்குத்தி வள்ளி.

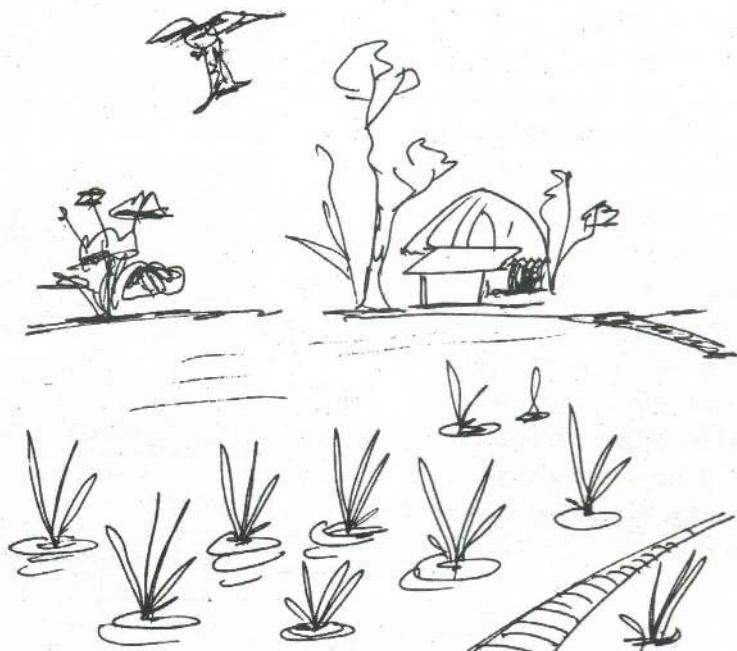
வள்ளியே, வானத்தில் அம்புலி பார்க்க
நீ அட்டணைக்கால் போட நான், உன் முந்தானையை
முந்தாநாள் முந்நாறு தடவை இழுத்தபோது
முயல் போல வயலுக்குள் லயம் தவறாமல்
பாய்ந்தோடியதை இன்று மறந்து போனாயா?
வள்ளி, உன் வதனம் வயலின் வாடாத தாமரையல்லவா?!

நெஞ்சுக்குப் புல்ளு பிடுங்கேக்க புள்ளி
மானாக மச்சானோட ஒடி விணையாடியது
எல்லாம் இன்று வீணா போச்சம்.
ஆவணியிலும் ஆடியிலும் என் வேர்வை மணமும்
உன் வேர்வை மணமும் சேர்ந்து
நறுமணம் வீசியதை மறந்து போனாயா?!

காவல் பரணில் பரிதவிக்கும் என்னை
கொஞ்சம் திருப்பிப்பாரு வள்ளிக் கண்ணே!

சேற்று வயலில் உன் பாதங்கள் படயிலே
 என் மனசு இன்று தண்ணோய்க் கொதிக்குத்து
 உன் பொய்க்கோபம் போக்கி பறந்து
 வாழ வள்ளி, என் பரணுக்கும் பச்சைக் கிளியாக.

வயலில் நெல்லைத் தின்னும் கிளியின்
 கீத்ததைக் கேட்டு அழுத்துப் போன என்
 செவிகள் இன்று உன் கீத்ததைக்
 கேட்க துடிக்குத்து, வேண்டாம்
 வள்ளி கோபம். உன்னைப் பிரிந்து
 என்னால் வயல் காவல் புரிய முழுமாத்து.

நட்பு என்னும் நந்தவனம்

"Love is blind" என்பது

காதனுக்குப் பொருத்தம். ஆனால்,

நட்புக்குக் கிட்டக்கூட வராது

"Love is blind"

காற்று அடிக்கும் திசையெங்கும்

நாணல் பூர்கள் சாய்வது போல,

நண்பர்களுக்காக நட்பு எனும்

நன்மலர் சாய்ந்து ஈங்கீதம் பாடும்.

பருவ காதல், காதலன் காதலிக்கிடையில்.

நட்பு வரையறையற்ற ஜீவன்களுக்கிடையில் .

இருவர் ஒரு பக்கமாக காதலித்தால் - அது

ஒரு தலைக்காதல்.

இருவர் ஒரு பக்கமாக நட்பு செலுத்தினால் - அது

சுயநலமற்ற நட்பு.

காதலர்களுக்குக் காதல் தினம்.

முதியோருக்கு முதியோர் தினம் .

சிறுவர்களுக்குச் சிறுவர் தினம்.

மகளிருக்கு மகளிர் தினம்.

ஆசிரியருக்கு ஆசிரியர் தினம் - என

பல தினங்கள் வந்தாலும்,

நண்பர்களுக்குத் தினமே வேண்டாம்

ஏனெனில் ஒவ்வொருநாளும்

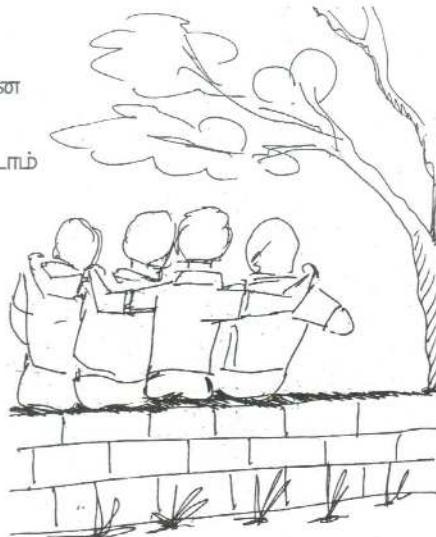
அவர்களுக்கு நட்புத்தினமே!

நந்தவனத்தில் பூத்த பூக்கள்

நட்பு என்றால் நாணத்தில்

வியந்து அவர்களின் பாதங்களில்

உதிரும்.

தேசத்தின் தூண்கள்

சிறார் சிறகழுக்கும் தேசம் இது.
சிந்தனையின் சிகரம் சிறார்.
பிரளையம் நிறைந்த தேசத்தில்
பிஞ்சக் குரலின் சப்தத்தில்
நிதமும் நிலவொளி வீசும்
நிலம் செழிக்க வைக்கவும்
பிள்ளைகள். உங்களுக்குண்டு
உயர்ந்த உண்மைகள்.
உங்கள் ஸ்பரிசம் தேசத்தின்
கற்பகத் தருவாக வளர்ட்டும்.
அத்தருவில் குயில்கள் அமர்ந்து
இனந்த ராகங்கள் பாட்டும்.
பட்டுப்போன மரங்கள் இல்லை
நீங்கள் பாரினில் தளிறவிடும்
பசம் மரங்கள்.
உங்கள் நடை, உடை, பாழை
எல்லாவற்றிலும் அர்த்தங்கள் உண்டு - இதை
உணர்ந்து உணர்வுள் அறத்துக்கும் திறத்திற்கும்
உருவம் கொடுத்து உலாவ விடுங்கள் - அப்போது
எங்கள் தேசத்தின் பிள்ளைகள் நீங்களோ!

பச்சைக் கழுனிகள் சூழ்ந்த எம் பூமி
கிப்போது கிரத் கழுனிகளாக கிரதம் உருட்டி
விளையாடும் பிள்ளைகளோ - அது இல்லை
உங்களது கடமை மீண்டும் பச்சைக் கழுனிகளில்
பச்சைக் கிளிகளை பறக்க வைப்பதே
உங்கள் கடமை.
மரபு மரபாக புத்தாண்டுக்கு
பட்டாச சுட்ட கரங்கள் - இன்று
புத்தாண்டையின்றி பட்டாசைக் கண்டு
மிருஞ்வது இல்லை உங்கள் பணி
மீண்டும் மரபை கட்டிக் காக்க
துணிந்து குரல் கொடுப்பது தான்.

உங்கள் நிதர்சனம்
பாழ் வயிற்றைக் கழுவுவதற்காக
துயில் எழு வேண்டாம்.

பாரினில் எமது தேசம் தேயாத சந்திரனாக
படரவிட துயில் எழுங்கள்.

கூழ் குத்து நாள் முழுக்க வயற்காட்டல்
பாடுப்பட்டது போதும் உங்கள் சமூகம்
உங்களால் உயர்ட்டும் யாருக்கும்
அழிபணியாத சமூகமாக

போர்கள் கூழ்ந்த பூமியில்
பேய்கள் உங்களைச் கூழ்ந்து அடக்கலாம்.
நீங்கள் துணிந்தால், பேய்கள் இல்லை புதங்களே
உங்களைக் கண்டு ஓடி விடும்.
இந்த தேசத்தில் மரபு மரபாக வரும்
உங்களுக்குரிய உரிமைகளை அறிந்து கொள்ளுங்கள்
உங்களை அழிக்கும் அரக்கர்களைல்லாம்
திக்கு தெரியாமல் சிதறி ஓடி விடுவார்கள்.
பிள்ளைகளே, நீங்கள் பிறந்தது
பூமியில் பிணமாகவில்லை பிணவாசம்
வீசம் எமது தேசத்தில் சந்தன வாசம்
வீச வைக்க.
இத் தேசத்தின் சந்தன மரங்களே!
இதயத்தில் பூத்த முல்லைப் புக்களே!

இரும்புக் கம்பிகளால் சிறைப்பட்டிருக்கும்
இதயமாகிய எமது தேசத்தை தேன்பாடும்
தேசமாக்குவது உங்கள் பணி.
பனித்துளிகள் படர்ந்த மாசி மாசமாக
மாசுப்பட்ட தேசத்தை சிதமாக்கி
சிகரமாக உயர்த்தி விடுங்கள்
உங்கள் நாமம் பரம்பரையாக
காக்கப்படும்.

முகம் சண்டுதல் முகப்பணி செய்தல்
 முகப்புச்சு போட்டு போலியாக
 வாழ்வது உங்கள் வாழ்க்கையில்லை.
 வாழையாட வாழையாக வரும் வசந்தங்களை
 வாழ்க்கையில் அனுபவியுங்கள்.
 ஏட்டுக் கல்வியுடன் அனுபவக் கல்வியையும்.
 ஒவ்வொதுவர்களை ஒழித்து
 ஒளிமியமான தேசத்தை படையுங்கள்.

முழந்து போன வரலாறுகளை எண்ணீ
 வரலாந்ட பிள்ளைகளாக நீங்கள் வளர்ந்து விடாதீர்கள்.
 வரலாற்றின் நாயகர்கள் என்பதை
 மனத்தில் நிறுத்தி, நிதானத்துடன்
 உங்கள் மரபும் நவீனமும் கலந்த
 தோணியில் பயணித்து பாருங்கள்.
 இயற்கையும் உங்களைச் சீண்டாது
 மூட நம்பிக்கைகள் மதக்கிளர்ச்சிகள்
 சாதிச் சண்டைகள் இனப் போராட்டங்கள்
 சீதனக் கொடுமைகள் ஆன் - பெண்
 வேறுபாடுகள் எல்லாவற்றையும் தகர்த்து
 தரணியில் தலைவர்களாகி விடுங்கள்.

மதுவரக்கன் உங்களில் புகுந்து
 மதிகலக்க வைத்த போதும்
 மதுவிற்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்து.
 மாநிலத்தில் உங்கள் வாழ்விற்கு
 தொடரிசைக்குறியை இட்டுப்பாருங்கள்.
 பெற்கள் இல்லாத இன்பமயமான
 வாழ்வின் கடலில் நீந்துவீர்கள். அப்போது
 எமது தேசம் வற்றாத கடலைப்போல
 செல்வங்களைக் கொழிக்கும்.
 அச் செல்வங்களை நூகர்ந்து
 மகிழ் உங்களுக்குண்டு உரிமை.
 பிள்ளைகளே நீங்கள் எங்கள்
 தேசத்தின் தூண்கள் என்பதை
 மறந்து விடாதீர்கள்.

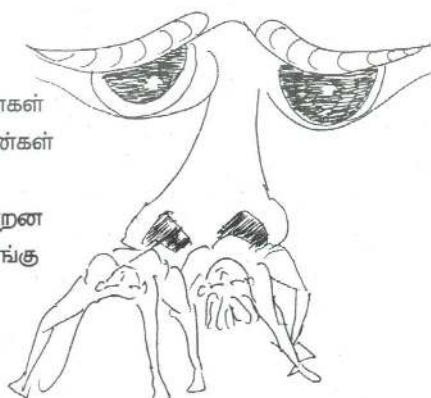

பிணை வாசம்

அநாதைப் பிணைங்கள் வாசத்துடன்
ஹர்வலம் வருகின்றன - அதைக்
கண்ட ஊர்மக்கள் மூக்கில்
கையை வைக்கின்றனர்.
“நமக்கேன் இந்த வேண்டா சோலி”
என வாய்க்குள் முன்னுமுனுத்துக் கொண்டு
வீதியோரமாக ஒதுங்கிச் செல்கின்றனர்.

யாரோ ஒருவர் அமளி துமளி பட
எதுவும் அறியாத ஜீவன்கள்
பூமியில் வாழுமுடியாமல் வாழ
வதங்கி கருகிப் போகின்றன.
சுடலையில் குழியை நாய் கிண்ட
சுகமாக வீசும் தென்றல் காற்றுடன்
குழியில் இருந்து வரும் பிணைவாசம்
வசந்த காலத்தை வாழிய காலமாக
மாற்றியது.

பாகங்கள் துண்டிக்கப்பட்ட ஜீவன்கள்
எதிர்காலத்தை எதிர்த்து நீச்சல்
போட முடியாமல் ஏக்கத்துடன்
கட்டிலை மல்லுக்கட்டுகின்றன.
உலகைக் காணமுடியாத ஜீவன்கள்
இலசையை உணரமுடியாத ஜீவன்கள்
எல்லாம் தங்களுக்கு முழந்து
விட்டதுபோல அமைதி காக்கின்றன
இங்கும் அதே பிணைவாசம் - அங்கு
அழுகி, இங்கு உயிருடன் நாறி.

புதுயுகத்தின் பறவை

வாழ்க்கையின் வழியில் வாழ்ந்து
வலியால் வாடி
வாழ்வுக்கு வாழவம் வாழமைப்பது
வாலிபனோ உன் பணி.
பழைய யுகத்தைப் பட வைத்து
புது யுகத்தில் புதுமை படை
புதுயுகத்தின் புதிய படைப்பும்
நீயே!
அழிவுக்கு வந்த அனுகுண்டை அழி
அனுஅனுவாக ஆயுதங்கள் ஆக்கு.
ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகள் கடந்தாலும்
என்றும் படாத புதுயுகம்.

வறுமையால் வாடுகிறவர்களை
வாழ வைக்க வழி சமை
சமுதாய ஏற்றந்தாழ்வுகளைத் தகர்
நீ மாண்டு போனாலும்
என்றும் புது யுகத்தின் பறவை.

தோட்டக்காரா?

முப்பது வருட யுத்தத்தின் பின்னர்
முகவரி தேடி புது யுகத்தில் பயணிக்கின்றான்.
முதுமையடைந்த யுக புருஷனாக
தோல்வியைக் கண்டு துவண்டு போகாது
தோட்டத்தோடு போராடிய தோட்டக்காரா?!

பாரில் பாட்டாளி வர்க்கமாக பிறந்த
பரம்பரை பாவப்பட்ட வாழ்வு வாழ்ந்து
பழகிப்போன இனம் என்பதால் தான்,
யுத்தம் ஓய்ந்த பூமியில் மீண்டும்
தோலில் மண்வெட்டி சுமந்தாய் தோட்டக்காரா?

அகதிமுகாமில் ஆறுடி நிலத்தில்
ஆயிரம் ஆயிரம் கனவுகளோடு நித்திரையில்
எப்போது ஊர் செல்வோம். என்ற
ஏக்கத்தில் வாழிப்போன தோட்டக்காரா?!
எப்போதும் உனக்குத் தோட்ட நினைவுதான்.

முப்பது வருட யுத்தத்தில் உனக்கு
மிஞ்சியது கோவணம் என்பதற்கு
அடையாளமாகவா அடைமழுயில் கூட
அந்தரப்படாமல் கோமணத்துடன், வயலில்
அலைந்து திரிகிறாய் தோட்டக்காரா?!

அன்றொரு நாள் பச்சைப் பசேலேன்று
அற்றலற்ற நெற்கதிர்களில் மனமென்னும்
இதய வீணையைத் தவழுவிட்டபோது
கிருளாக சூழ்ந்த வறுமை நீங்கி விட்டதாக எண்ணினாய்
விழந்தபோது காயத்தோடு நீயிருந்தாய் வைத்தியசாலையில்.

பூமியில் பூக்கள் மலர்ந்து உதிர்வதால்
 பூக்களிற்கு என்ன இலாபம் என்று
 என்னிய நீ மீண்டும் உறவுகளை
 நிம்மதியாக உறங்க வைக்கவா?
 நிதானமல்லாத வயதிலும் மண்வெட்டி தூக்கினாய்.

உன் விவசாய நிலத்தில் நின் பாதங்கள் பட்டதும்
 உனது வியர்வைத் துளிகள் கீழே விழாதா?
 என்ற ஏக்கத்தில் பூமித்தாய்ப் பூரித்துப்போனாள்.
 பூமித்தாய்க்குத் தெரியாது போல
 நீ பழைய தோட்டக்காரன் இல்லை என்பது.

உடலில் பலமில்லாது போனாலும்
 உன்னை நூம்பிய உறவுகளுக்காக
 உதிர்த்தை உரமாகக் கொடுப்பதை விட
 உயிரை மாய்த்துக் கொள்வதில் என்ன
 இலாபம் என்றா? இன்னும் வாழ்கிறாய்.

வாரத்தில் ஒரு தடவை சந்தைக்குச்
 சென்று வீடு திரும்பும் போது தீன்
 பண்டத்துடன் நீ வருவாய் என் வரவுக்காக
 காத்து நின்ற மகன் போரினால். இன்று
 மண்ணுக்குள் மீளாது உறங்குகிறான்.

மெளனத்தின் மீது காதல் கொண்ட
 தோட்டக்காரா? இன்று தென்றல் கூட
 உனது மெளனத்தைக் கண்டு,
 கண்ணீர் வடிக்கிறது; புயல்கூட
 பூவுக்குள் மெளனம் காக்கிறது.

கவாத கூட்டுக்குயில்

நான் இரவில் நடக்கும் போது
நரிக் கூட்டங்கள் ஊனைவிடும்.
அலைமதிக்காக ஆகாயத்தைப்
பார்த்துப் பாதங்களை மெதுவாக
பதிக்கின்றேன்.
நிம்மதிக்காக இரவைத் தேடிச் சென்றேன்.
நிச்ப்தமான இரவு நரிகளின்
ஊனைச் சப்தத்தினால் எனக்கு
எதிரியாகப்பட்டது.
நாடுவிட்டு நாடு போக எண்ணினால்
நரிக்கூட்டங்கள் என்னை
விலங்கிடத் தூஷகின்றன.

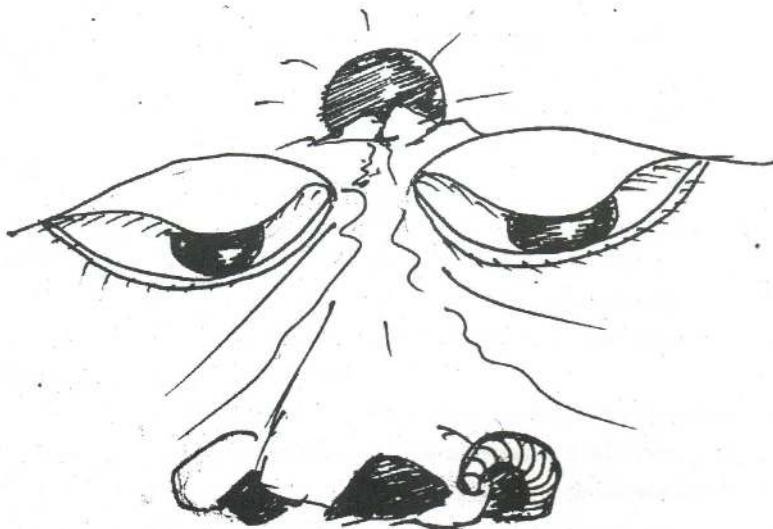
இப்போது நான் நரிகள் ஊனையிடும்
இரவைக் கேட்பதில்லை
சிறிய கூட்டுக்குள் அலைப்பட்டு
கூவ முடியாத குயிலாக வாழ்கிறேன்.

காதலி

அதிகாலை உன்னைக் கண்டால்
அன்ளாய் அலை வீசுதே...

மாலையில் நீ எனக்குச் சந்தனப்பொட்டு
இரவில் உன்னை நினைத்தால்
பொய்கைத் தாமரை மலர்போல
எனது மேளி புதுப்பொலிவு
கொள்ளுத்தி, என் உயிர்க் காதலியே!

நான் ஓர் எழுத்தாளன்

நான் ஊருக்கோர் எழுத்தாளன்;
எனக்குள் நானேனா ஏழழு.
என் கதை படிக்கப் பலபேர் ;
என் சொந்தக் கதை படிக்க எவருமில்லை.

வீதியால் சென்றால் ரசிகர் தொல்லை;
வீட்டுக்கு வந்தால், வறுமைத் தொல்லை.
மேடையில் ஏறினால் கரகோசம்;
உதவியாகப் பணம் கேட்டால் கைவிரிப்பு.

என் திறமைக்குப் பின்னால் பெண்கள் கூட்டம்;
என் திறமையைக் கண்டு மனைவியாக வந்தவள்.
இவ்வொரு நாளும் பாராட்டுப்பத்திரும்;
நீ ஏழழு எழுத்தாளனன்று.

எனக்கு அவனியில் கீர்த்தி ஏராளம்;
ஆனால், மனையில் கிளர்ச்சி ஏராளம்.
பத்திரிகையில் எனக்கென்று ஒரு பக்கம்;
பத்திரமும் காணியுமில்லை என் வாழ்வின் பக்கம்.

நான் வீதியில் மோட்டார் சைக்கிளில் பெருமையாகப் பயணம்;
வீட்டுக்காரியின் தாலிக்கொடி அடகுக் கடையில் பணையம்.
ஊர் பிள்ளைகள் எழுத்தாளனாக வர வாஞ்சை;
என் பிள்ளைக்கு எழுத்தாளன் என்றால் வஞ்சினம்.

எனக்கு ஒரு கவிதையைப் படைத்தால், மனத்திருப்தி;
என் மனைவிக்கு கவிதையென்றால் அதிருப்தி.
ஏழழுக்கெல்லாம் நான் ஒரு வாவி;
என் உறவுகளுக்கெல்லாம் நான் ஒரு பாவி.

வநுப்பிறப்புக்குப் பத்திரிகையில் சிறப்புச் சிறுகதை;
வநுடப்பிறப்புக்கு வீட்டில் சீரழிந்த சீவியம்.
சமூகத்தின் கண்களுக்கு நானோர் சீர் திருத்தவாதிக்கு:
என் மனைவியின் கண்களுக்கு நானோர் சீரழிந்த வாதி.

நடு சாமத்தில் பேணன, தாள் உடன் போராட்டம்;
நண்பகலில் போமானியாக தங்கலை உடன் போராட்டம்.
நடுக்கொள்ள நஸ்பர்கள் நாலாயிரம் பேர்;
நான்படும் வேதனையைப் பார்க்க, நாற்பதாயிரம் பேர்.

உயர் குருதியமுக்கத்தில் நஸ்பர்களுடன் கொண்டாட்டம்;
உயிர் மனைவியுடன் மனையில் திண்டாட்டம்.
மேடையில் எனக்குப் பொன்னாடை;
வீட்டில் எனக்கு ஒருங்கி, சிழிந்த பாவாடை.

எது எப்படியானாலும் நான் ஊருக்கோர் எழுத்தான்;
வீட்டுக்கோர் வேண்டாத ஏழை முட்டாள்.
மூட நம்பிக்கையைக்களைய முற்பட்ட நான்;
இன்று சமூகத்திற்கு ஒரு மூடன்.

நடுகல்

இறந்தவர்களுக்கு நடுகல் வழிபாடு.
 இறைவனுக்கு நடுகல் வழிபாடு.
 ஸர்வெநஞ்சு படைத்த மனிதருக்கு
 மாநிலத்தில் மாயமான புதைகழிகள்.
 நான் இறந்து போனால் நடுகல்
 வழிபாட்டைக் கேட்கவில்லை.
 கயவர்கள் நடமாடாத அமைதியான
 புதைக்கழி யொன்றைத் தந்தால் போதும்.

அழகு கொஞ்சம் வயல்

பாலை புத்தால் வயல் நெல் முற்றும்.
மணிமணியான நெற்கதிர்களில், அதிகாலை
பொன்றிறமான சூரிய கதிர்கள் பட்டுத்தெறிக்கும்.
முற்றிய நெற்கதிர்களில் கிளிகள்
அமரும்போது, நாணம் கொண்ட
மங்கைபோல அந்தக்கதிர்கள் குனியும்.

அங்குமிங்கும் பறந்து திரியும் சிட்டுக்குருவிகளின்
சங்கீதம் என் காதுகளில் இனிமை பேசும்.

ஒவ்வொரு நெற்கதிரையும் கைகளால்
தடவும் போது, என் மனைவி என் மீது
ஊடல் கொள்வது போல என்
கரங்களை விட்டு நழுவும்.

என் பாதங்கள் நெற்கதிர்களில்
பட்டும் என் வியர்வை மீண்டும்
குருதியாகி மேனியில் புகுந்தது போல
புத்தணர்ச்சி. ஒவ்வொரு நெல்லும்
எனக்கு ஒவ்வொரு புதுக்கதை சொல்லும்.
பனி நுரைகள் சூரியகதிர்கள் பட கரையும்.

காட்டுச் சேவல் கதிர்களிலிருந்து பறக்கும்போது
நெல்மணிகள் ஒன்றோடொன்று மோதி ஒசை எழுப்பும்.
நெல் மணிகளின் பளபளப்பைப் பார்த்து,
பட்டாம்புச்சிகள் நெல்மணிகள் புமியில்
உதிர்ந்து விடுமோ என அஞ்சி மெதுவாக அமரும்.
அதைக் கண்ட சூரியன் மேகத்துக்குள் மறைந்துவிடும்.

வயலில் இடையிடையே புத்த தாமரை மலர்கள்
என்னையும் நெற்கதிர்களையும் பார்த்துப் பொறாமை
கொள்ளும் என்னைப் பார்த்த மழுனவி
என்மீது கோபம் கொள்ளுவாள், ஏனைன்றால்
என் மனைவியை விட நான் நேசித்தது நெல் வயலையே
இப்போது எனக்குத் திருப்தி நெல்வயல் காதலியென்றதால்.

பாட்டாளி

பயில் நிலத்தில் பயிரிடும் பாட்டாளி
பாரெல்ளாம் நிதழும் உனக்கு பாமாலை சூட்டும்
மருத நிலத்து உயிர் நீயல்லவா...?

பாலை வணம் கூட உனது கரம் பட்டால்
குயில் கூவும் மருத நிலமாகுது.....
மருதாளனி பூசிய மங்கையர்
மலரோடு விளையாடும் புஞ்சோலையொக
தோன்றுதும்மா....?!
உன் உழைப்பால் உகை உயிருடன்
வாழுதம்மா....?!
வா... வா தென்றலே ...
வசந்த காலம் உனக்காகல்லவா
தோன்றுதும்மா....?!
பட்டாம்புச்சிகள் பாட்டாளியின்
சின்னாம் என்பதாலோ...?!
குறைந்த ஒுயிணடன் பூமியிலே
படைக்கப்பட்டுள்ளதும்மா....?!

குரிய உதயமும் அஸ்தமனமும்
உனக்குப் புதிதல்ல
அவை பழகிப்போன இரண்டு
கரங்களின் கடிகாரங்கள் அல்லவா
அம்மா
பழஞ்சோறும் ஊறுகாடும்
உனது உயிரல்லவா ...
சலசலவென ஓடும் நீரோடையில்
நீந்தும் மீன்குஞ்சுகளுக்கு
யாரும் நீச்சல் கற்றுக்கொடுப்பதில்லை.
உனக்கும் உழைப்பின் மகிழையைக்
கற்றுக் கொடுக்க தேவையில்லை.

வானமே உனக்கு நிழல் தரும் குடை,
 வானம் பாடியே...!
 நினைது பெருமைகள் கூறிவிடும் வானாலி.
 பாடுபட்டு பொருள் விளைவித்த நீ
 பாரில் பாவப்பட்ட ஜென்மமாக
 வாழ்வதுதான் ஏனோ...?
 உன் உழைப்பின் அர்த்தங்களை
 ஒவ்வொரு புல்லும் சொல்லும்
 ஓயாது நீ பட்ட இன்னங்களை
 வாய்க்கால் வரம்புகள் சொல்லிடுமெம்மா...

பாடுபட்ட பாட்டாளியாக நீ
 பாரில் பறந்து திரிந்த கதையைக்
 கராங்களில் தேயந்த ரேணககள் கூறும்.

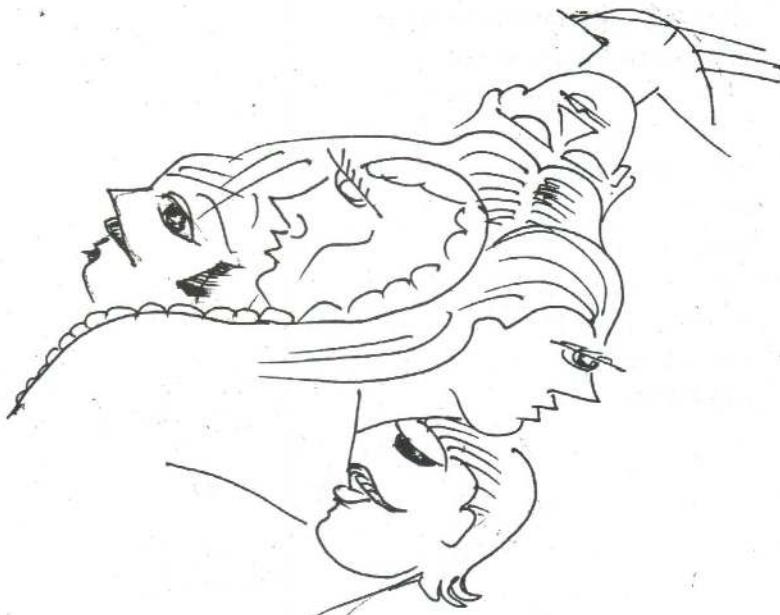
இரவோடும் பகலோடும்
 வயலில் போராடிய வாழ்க்கையைத்
 தேயந்து போன மண்வெட்டி கூறும்
 உன்னை உருக்கி உலகுக்கு
 ஒளி ஊட்டும் மெழுகுவர்த்தியா...?
 நீ அல்லது சுகோட்டில்
 எரியும் சந்தன மரமா
 அம்மா
 அம்மா....
 அம்மா, பா
 அம்மா, பா ..
 அம்மா, மா...
 அம்மா, மா...

மனைவி

கணவனுக்கு மனைவி உயிர்
 என்பது ஆன்றோர் வாக்கு
 இன்று...
 பொருள் உள்ளவனுக்கு வப்பாட்டி
 பொருள் இல்லாதவனுக்குத் தோழி
 மனைகாக்க வேண்டிய மனைவி
 மானாங்கெட்டு மலிவு தொழில்
 புரிகின்றாள்.

குடும்ப குலப் பெண்களே!!
 விழித்துக் கொள்ளங்கள்
 எங்கள் எதிர்கால
 சமுதாயத்தை நல்வழிப்படுத்த.

வெழக்கும் புரட்சி

வயிற்றில் மூன்று மாத குழந்தையுடன்
வீடு வீடாகச் சென்றாள். உணவு கேட்டு
யுத்தத்தில் எல்லோறையும் இழந்த
அநாதை என்ற பட்டத்துடன்.
நாகரிகம் படைத்த உகம் என்ன
செய்தது? அவளின் உணர்வுகளுக்கு
மதிப்பாரிக்காமல் நடத்தை கெட்டவள்
என்ற நாமத்தைச் சூட்டியது.

பிரசவவலியின் போது போசாக்கு
இல்லாமல் அவள் அடைந்த
இடர்கள் ஏராளம்.
இருந்தும் பெற்றுக்கொண்டாள்.
தனக்கென்று ஒரு பரம்பரை உருவாகுவதை
எண்ணரி.
இலவச வைத்தியசாலையால், அவளின் உயிரைத்தவிர குழந்தையின்
உயிரைக்காப்பாற்ற முடியவில்லை.
மீண்டும் அதே கதை தான்
வீடு வீடாக உணவுக்காக அல்ல
காமவெறி கொண்டவர்களுக்கு
தீன் போடும் உள்ளாடை இல்லாத
மாங்கையாக.
சமுதாயமே! அந்தப்பெஸ்ஸை
சீரழித்தது யார்? இது
தொடரும் கதையல்ல என்றோ
ஒரு நாள் வெழக்கும் புரட்சி.
அப்போது மறைந்து விடுதலை.

கிராமம்

கிராமமே! மனிநலுக்கு நிம்மதியைத் தரும்
கிம்பளம் இல்லாமல் சம்பளத்துடன்
கிருத யுகத்தில் பயணிக்கும் மாமனிதர்களை
இங்கேயே காணலாம்.

தீண்டாமை இல்லை, வர்க்க பேதம் இல்லை
தீர்வை இல்லாத வீடு, வாட்டம் இல்லாத வாழ்வு.
பண்ட மாற்றுப் பொருளாதாரம், பணம் பெரிதல்ல,
பகவிரவு தெரியாத வாழ்வு
பக்கப்பமாக ஒருவருக்கொருவர் உதவி
பங்காதாயமாக வருமானம் - இவை
எல்லாவற்றையும் தருவது கிராமமே!!

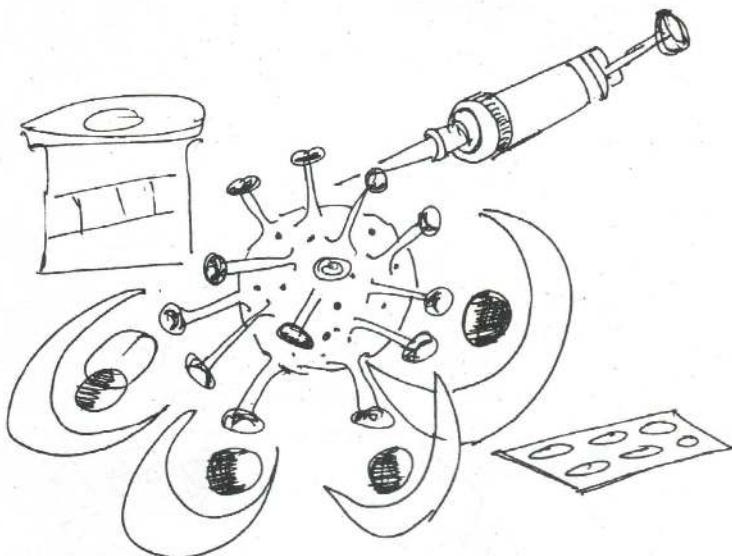
நோய்

வாழ நினைப்பவனுக்கு நோய் வந்தால்,
திண்டாட்டம்.

மரண தண்டனைக் கைதிக்கு நோய் வந்தால்
கொண்டாட்டம்.

அறுபது வயதுக்கு மேல் நோய் வந்தால்,
வாழ்ந்த திருப்தி.

சிறு வயதில் நோய் வந்தால் ,
வாழவில்லை என்ற அதிருப்தி.

உன்னத உள்ளங்கள்

கல்வி கற்காத அருபவு பெரியோர்களின்
 உள்ளங்களில் பொறாமையில்லாத
 உன்னத எண்ணங்களை
 உணர்வாம்.
 பணம் படைத்தவன் செய்வது
 அதிகாரம்.
 கல்வி கற்றவன் செய்வது
 அதிகப்பிரசாங்கித்தனம்.
 உயர்வர்க்கம் செய்வது
 அதரம்.
 உத்தியோகத்தவன் செய்வது
 உபத்திரம்.
 உன்னத உள்ளத்தவன் செய்வது
 உத்தம உதவி.

தாய் - மனைவி

வேண்டாதவனை அரவணைப்பவள்
தாய்.

வேண்டாதவனை தூற்றுப்பவள்
மனைவி.

நோயில் மலத்தை அள்ளுபவள்
தாய்.

நோயில் மலத்தால் அருவகுப்படைபவள்
மனைவி.

பொருள் இல்லாதவனை மதிப்பவள்
தாய்.

பொருள் இல்லாதவனை அவமதிப்பவள்
மனைவி.

வாழ்வில் சீர்பூர்ந்து போனவனை தூக்கி விடுபவள்
தாய்.

வாழ்வில் சீர்பூர்ந்து போனவனைத் துரத்திவிடுபவள்
மனைவி.

உள்ளதைக் கொண்டு சமைத்துப் போடுபவள்
தாய்.

உதவாததைக் கொண்டு வா என சம்பாசிப்பவள்
மனைவி.

பட்டினியாய்ப்படுத்தால் பரிதவித்துப் போபவள்
தாய்.

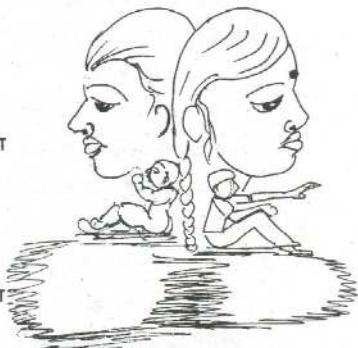
பட்டினியாய் படுத்தால் படாடோபம் செய்பவள்
மனைவி.

உதவிக்குப் பணம் கேட்டால், இருப்பதில் ஏதேனும் கொடுப்பவள்
தாய்.

உதவிக்குப் பணம் கேட்டால் இருப்பதையல்லாம் ஒளிப்பவள்
மனைவி.

எனவே எப்போதும்

தாய்க்குப் பின்தான், மனைவி.

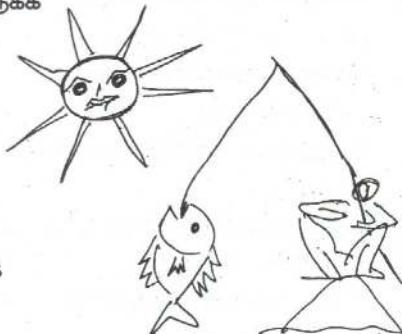
உதவிக்கரம் நீட்டமாட்டாயா?

கோடை நேரங்களில் கொக்கிருக்கு
குளத்தில் நீர் இல்லை.

குளத்தில் தூண்டில் போடும்
மீன்காரன் வீட்டில் பஞ்சம்
தாண்டவமாடுது.

குளத்துங்கரையில் உள்ள
மருத மரங்களின் நிழல்
மீன்பிழ காரணுக்குக் கணிவைக்
கொடுக்கவில்லை.

இதமாக வீசும் தென்றல்
காற்றும் அவனது
நெஞ்சத்துக்கு குளிர்ச்சியை
அளிக்கவில்லை.

வீட்டில் மணனவி புகையோடு
போராட்டம்.

மகன் பாடசாலைக்குப் பணம் கட்டமுடியாமல்
பதற்றும்.

தாய் வாதத்திற்கு மருந்தில்லாமல்
உயிருக்குப் போராட்டம்.

மகன் பாடசாலைக்குச் செல்ல சட்டை இல்லாமல்
சண்னல்.

தகப்பன் நல்ல உணவில்லாமல்
நிதானமில்லை - இவை

நீங்குவது எப்போ?

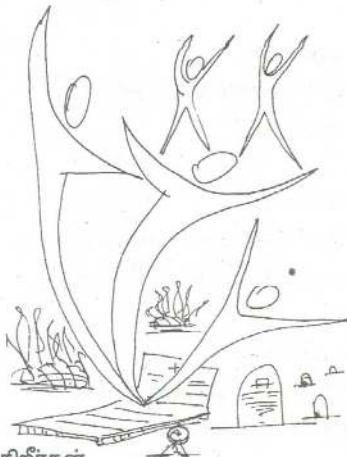
குளத்தில் நீர் நிரப்பி

மீன்கள் வருவது எப்போ?

இயற்கையே இந்தக்குடும்பத்திற்கு
உதவிக்கரம் நீட்டமாட்டாயா?

மரனத்தின் பின்னும் நிம்மதியில்கலையா?

யாழ்ப்பாண சமூகமே நீங்கள்
எல்லோரும் தமிழர்கள் தானா...?!
செட்டியாருக்கு ஒரு சுடலை
வெள்ளாளருக்கு ஒரு சுடலை
பஞ்சமருக்கு ஒரு சுடலை
சுடலை மட்டுமா ஆலயமும்
அப்படியல்லவா....?!

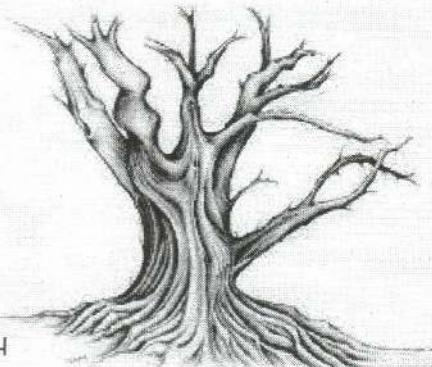

அட செட்டியாரே, வெள்ளாளரே
உங்கள் எழி பிழி வேங்கைக்கு
நாங்கள் தேவை
நிம்மதி காண ஆலயத்திற்கு
வந்தால், நீங்கள் எங்களை விரட்டுகிறீர்கள்
நவீன யுகத்தில் புறப்பட்டான்.
அந்த கிளைஞுன்.

அவன், அப்பனை, விரும்பிய
சுடலையிலையே அடக்கம்
செய்ய.
நடந்ததென்ன அந்த
சுடலையில் திருடியவன் என்ற பட்டத்துடன்
அந்த கிளைஞுன் சிறைச்சாலையில் வாடுகின்றான்.
அப்பனின் பிணைம்
அநாதையாக கிளைஞு
கடலிலே ஏறியப்பட்டு மீன்களுக்கு உணவாகி விட்டது.
வேண்டாம் வேண்டாம் இந்த ஜாதி
கொடுமை - நாமெல்லாரும்
மனிதரே! என்பதை உணருவோம்.

வதாழினாளி வாழுவ

பாம்பின் வாயில் தவணை
போன்றது.

வறுமை

நந்தவனத்தில் புகுந்த
குள்ளா நரி.

வர்க்கம்

பெருக்கலில் வர்க்கம் வரவேற்பு
வாழ்வில் வர்க்கம் சீரழிவு.

தபாற்காளி

எதிர்பார்ப்பவனுக்கு உத்தமன்
எதிர்பார்க்காதவனுக்கு உதவாக்கரை.

விபச்சாரி

இரவில் தேவதை
பகலில் தேவாழ.

தோல்வி

வாழ்வில் மரணத்தை
வெல்லுதல்.

ஐந்தி

சுடுகாடு வரை செல்லும்
கூற்றன்.

மனைவி

விவாகரத்தின் போது வீண் விவாதம் புரியும்
பட்டம் பெறாத சட்டத்தரணி.

நண்பனி

பிரிவின் போது அந்தராங்க விடயத்தின்
ஒளி பெருக்கி.

நான் ஓர் எழுத்தாளன்

ஒரு மனிதன் அநுபவத்தின் மூலம்
பெற்ற அறிவை அறிவுறுத்துவது கட்டுரை;
அநுபவத்தை நடைமுறைப் படுத்திக்காட்டுவது கதை;
பெற்ற அநுபவத்தை
உணர்வுபூர்வமாக உணர்த்துவது கவிதை.
எனவே. அநுபவங்களின் வெளிப்பாடே
படைப்பிலக்கியங்கள்.
இங்கு படைக்கப்பட்ட கவிதைகள் கற்பனைகள் அல்ல;
அநுபவங்களோடு கூடிய உண்மைச் சம்பவங்களைப்
படம் பிடித்துக்காட்டுகின்றன.

- புயல் -

மொத்த பதினெட்டு
க்ஷே�ியங்கள், மா. மு.
தொ.பே : 021 221 7939

விலை :
ரூபா 300

